

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2023/C 127/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2023/C 127/02 Cauza C-623/20 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 februarie 2023 – Comisia Europeană/Republica Italiană, Regatul Spaniei [Recurs – Regim lingvistic – Anunț de concurs general pentru recrutarea de administratori în domeniul auditului – Cunoștințe lingvistice – Limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului la limbile germană, engleză și franceză – Limba de comunicare cu Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO) – Regulamentul nr. 1 – Statutul funcționarilor – Articolul 1d alineatul (1) – Diferență de tratament bazată pe limbă – Justificare – Interesul serviciului – Cerința recrutării de administratori „imediat operaționali” – Control jurisdicțional – Nivelul de probă necesar] 2

2023/C 127/03 Cauza C-635/20 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 februarie 2023 – Comisia Europeană/Republica Italiană, Regatul Spaniei [Recurs – Regim lingvistic – Anunț de concursuri generale pentru recrutarea de administratori cu atribuții de investigatori și de lideri de echipe de investigatori – Cunoștințe lingvistice – Limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursurilor la limbile germană, engleză și franceză – Limba de comunicare cu Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO) – Regulamentul nr. 1 – Statutul funcționarilor – Articolul 1d alineatul (1) – Diferență de tratament bazată pe limbă – Justificare – Interesul serviciului – Cerința recrutării de administratori „imediat operaționali” – Control jurisdicțional – Nivelul probatoriu necesar] 3

2023/C 127/04	Cauza C-707/20, Gallaher: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 februarie 2023 [cerere de decizie preliminară formulată de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Regatul Unit] – Gallaher Limited/The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (Trimitere preliminară – Fiscalitate directă – Impozit pe profit – Articolele 49, 63 și 64 TFUE – Libertatea de stabilire – Libera circulație a capitalurilor – Cesiune de active în cadrul unui grup de societăți – Societate cu reședința fiscală într-un stat membru care are o societate-mamă cu reședința fiscală într-un alt stat membru și o societate-soră cu reședința fiscală într-o țară terță – Cesiunea unor drepturi de proprietate intelectuală de la societatea cu reședința fiscală într-un stat membru către societatea sa soră cu reședința fiscală într-o țară terță – Cesiune de la societatea cu reședința fiscală într-un stat membru de acțiuni ale uneia dintre filialele sale către societatea sa mamă cu reședința fiscală într-un alt stat membru – Contraprestație egală cu valoarea de piață a activelor transferate – Scutire fiscală sau impozitare în funcție de statul în care are sediul societatea beneficiară)	3
2023/C 127/05	Cauza C-312/21, Tráficos Manuel Ferrer: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Valencia – Spania) – Tráficos Manuel Ferrer S.L., Ignacio/Daimler AG [Trimitere preliminară – Concurență – Repararea prejudiciului cauzat de o practică interzisă prin articolul 101 alineatul (1) TFUE – Decizie a Comisiei prin care se constată existența unor acorduri coluzive privind stabilirea prețurilor și creșterea prețurilor brute ale unor camioane în Spațiul Economic European (SEE) – Normă de procedură civilă națională care prevede, în cazul admiterii parțiale a cererii, că cheltuielile de judecată rămân în sarcina fiecărei părți, cu excepția unui comportament abuziv – Autonomie procedurală a statelor membre – Principiile efectivității și echivalenței – Directiva 2014/104/UE – Obiective și echilibru de ansamblu – Articolul 3 – Dreptul la despăgubirea integrală a prejudiciului suferit – Articolul 11 alineatul (1) – Răspunderea în solidar a autorilor unei încălcări a dreptului concurenței – Articolul 17 alineatul (1) – Posibilitate de estimare de către o instanță națională a prejudiciului – Condiții – Caracter practic imposibil sau excesiv de dificil al cuantificării prejudiciului – Articolul 22 – Aplicare în timp]	4
2023/C 127/06	Cauza C-343/21, Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – PV/Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie” [Trimitere preliminară – Politica agricolă comună – Măsuri de sprijin pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală – Plăți pentru agromediu – Regulamentul (CE) nr. 1974/2006 – Imposibilitatea beneficiarilor de a continua să își onoreze angajamentele luate – Noțiunile de „comasare” și de „măsuri de amenajare funciară” – Lipsa măsurilor necesare pentru adaptarea obligațiilor beneficiarilor la noua situație a exploatației – Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 – Noțiunea de „forță majoră și circumstanțe excepționale”]	5
2023/C 127/07	Cauza C-349/21, HYA și alții (Motivarea autorizațiilor de ascultare telefonică): Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – HYA, IP, DD, ZI, SS [Trimitere preliminară – Sectorul telecomunicațiilor – Prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității – Directiva 2002/58 – Articolul 15 alineatul (1) – Restrângerea confidențialității comunicațiilor electronice – Decizie judiciară care permite interceptarea, înregistrarea și stocarea conversațiilor telefonice ale unor persoane suspectate că au săvârșit cu intenție o infracțiune gravă – Practică potrivit căreia decizia este redactată după un model de text prestabilit și care nu conține motive individualizate – Articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Obligația de motivare]	6
2023/C 127/08	Cauza C-393/21, Lufthansa Technik AERO Alzey: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – Procedură inițiată de Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă și comercială – Regulamentul (CE) nr. 805/2004 – Titlu executoriu european pentru creanțele necontestate – Articolul 23 litera (c) – Suspendarea executării unei hotărâri judecătorești certificate ca titlu executoriu european – Cazuri excepționale – Noțiune]	7
2023/C 127/09	Cauza C-472/21, Monz Handelsgesellschaft International: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Monz Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG/Büchel GmbH & Co. Fahrzeugtechnik KG [Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală – Desen sau model industrial – Directiva 98/71/CE – Articolul 3 alineatele (3) și (4) – Condiții de obținere a protecției pentru o piesă componentă a unui produs complex – Noțiunile de „vizibilitate” și de „utilizare normală” – Vizibilitatea unei piese componente a unui produs complex pe parcursul utilizării normale a acestui produs de către beneficiar]	8

2023/C 127/10	Cauza C-519/21, DGRFP Cluj: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Cluj – România) – ASA/DGRFP Cluj [Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Construirea unui complex imobiliar de către o asociație fără personalitate juridică – Contract de asociere – Vânzarea apartamentelor din complexul imobiliar menționat de către anumiți asociați – Determinarea persoanei impozabile obligate la plata taxei – Principiul neutralității fiscale – Dreptul de deducere a TVA-ului]	9
2023/C 127/11	Cauzele conexe C-524/21 și C-525/21, Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov și alții: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 februarie 2023 (cereri de decizie preliminară formulate de Curtea de Apel București – România) – IG/Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov (C-524/21), și Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București/IM (C-525/21) (Trimitere preliminară – Politica socială – Protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului – Directiva 2008/94/CE – Suportare de către instituțiile de garantare a creanțelor salariale ale lucrătorilor salariați – Limitarea obligației de plată a instituțiilor de garantare la creanțele salariale aferente perioadei de trei luni anterioare sau ulterioare datei de deschidere a procedurii de insolvență – Aplicarea unui termen de prescripție – Recuperarea plăților achitate în mod necuvenit de instituția de garantare – Condiții)	10
2023/C 127/12	Cauza C-633/21: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 16 februarie 2023 – Comisia Europeană/Republica Elenă [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Mediu – Directiva 2008/50/CE – Calitatea aerului înconjurător – Articolul 13 alineatul (1) și anexa XI – Depășirea sistematică și persistentă a valorii-limită anuale stabilite pentru dioxidul de azot (NO ₂) în aglomerarea Atena (Grecia) – Articolul 23 alineatul (1) – Anexa XV – Perioadă de depășire „cât mai scurtă cu putință” – Măsuri potrivite]	11
2023/C 127/13	Cauza C-675/21, Strong Charon: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – Strong Charon, Soluções de Segurança, S.A./2045-Empresa de Segurança, S.A., FL (Trimitere preliminară – Politica socială – Transfer de întreprinderi – Menținerea drepturilor lucrătorilor – Directiva 2001/23/CE – Domeniu de aplicare – Refuz al cesionarului de a recunoaște transferul contractului de muncă – Noțiunea de „transfer” – Noțiunea de „unitate” – Lipsa unei legături contractuale între cedent și cesionar)	12
2023/C 127/14	Cauza C-710/21, IEF Service: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – IEF Service GmbH/HB [Trimitere preliminară – Politica socială – Protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului – Directiva 2008/94/CE – Articolul 9 alineatul (1) – Întreprindere cu sediul într-un stat membru și care își oferă serviciile în alt stat membru – Lucrător salariat care are reședința în acest alt stat membru – Activitate desfășurată în statul membru în care se află sediul angajatorului său și, o săptămână din două, în statul membru de reședință – Determinarea statului membru a cărui instituție de garantare este competentă pentru plata creanțelor salariale neachitate]	13
2023/C 127/15	Cauza C-745/21, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Copil nenăscut la momentul cererii de azil): Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag zittingsplaats Zwolle – Țările de Jos) – L.G./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid [Trimitere preliminară – Politica privind azilul – Regulamentul (UE) nr. 604/2013 – Criterii și mecanisme de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională – Articolul 6 alineatul (1) – Interesul superior al copilului – Articolul 16 alineatul (1) – Persoană aflată în îngrijire – Articolul 17 alineatul (1) – Clauză discreționară – Punere în aplicare de către un stat membru – Resortisantă a unei țări terțe care era însărcinată la momentul prezentării cererii sale de protecție internațională – Căsătorie – Soț care beneficiază de protecție internațională în statul membru în cauză – Decizie de a refuza prelucrarea cererii și de a o transfera pe solicitantă către un alt stat membru considerat responsabil în privința acestei cereri]	13
2023/C 127/16	Cauza C-638/22 PPU, Rzecznik Praw Dziecka și alții (Suspendarea hotărârii de înapoiere): Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Apelacyjny w Warszawie – Polonia) – T.C., Rzecznik Praw Dziecka, Prokurator Generalny [Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Cooperarea judiciară în materie civilă – Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești – Răpirea internațională de copii – Convenția de la Haga din 1980 – Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 – Articolul 11 – Cerere de înapoiere a unui copil – Hotărâre definitivă prin care se dispune înapoierea unui copil – Legislație a unui stat membru care prevede suspendarea executării acestei hotărâri, care intervine de drept în cazul unei cereri formulate de anumite autorități naționale]	14

2023/C 127/17	Cauza C-586/22 P: Recurs introdus la 6 septembrie 2022 de Gabriel Pombo da Silva împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 27 iunie 2022 în cauza T-292/22, Pombo da Silva/Comisia	15
2023/C 127/18	Cauza C-702/22 P: Recurs introdus la 15 noiembrie 2022 de Okan Balaban împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 14 septembrie 2022 în cauza T-705/21, Okan Balaban/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	15
2023/C 127/19	Cauza C-784/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Varna (Bulgaria) la 30 decembrie 2022 – „SOLVAY SODI” AD/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”	15
2023/C 127/20	Cauza C-2/23, FL și KM Baugesellschaft și S: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgerichts Wien (Austria) la 3 ianuarie 2023 – FL și KM Baugesellschaft m.b.H. & Co. KG, S AG	17
2023/C 127/21	Cauza C-8/23, Conseil national de l'ordre des médecins: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 12 ianuarie 2023 – FH/Conseil national de l'ordre des médecins	18
2023/C 127/22	Cauza C-13/23, cdVet Naturprodukte: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Osnabrück (Germania) la 16 ianuarie 2023 – cdVet Naturprodukte GmbH/Niedersächsisches Landesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (LA-VES)	19
2023/C 127/23	Cauza C-22/23, Citadeles nekustamie īpašumi: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administratīvā rajona tiesa (Letonia) la 19 ianuarie 2023 – SIA Citadeles nekustamie īpašumi/Valsts ieņēmumu dienests	19
2023/C 127/24	Cauza C-41/23, Peigli: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 26 ianuarie 2023 – AV, BT, CV, DW/Ministero della Giustizia	20
2023/C 127/25	Cauza C-46/23, Újpesti Polgármesteri Hivatal: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 31 ianuarie 2023 – Budapest Főváros IV. Kerület Újpest Önkormányzat Polgármesteri Hivatala/Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság	21
2023/C 127/26	Cauza C-48/23, Alajärven Sähkö și alții: Cerere de decizie preliminară introdusă de Markkinaoikeus (Finlanda) la 1 februarie 2023 – Alajärven Sähkö Oy și alții și Elenia Verkko Oyj/Energiavirasto	21
2023/C 127/27	Cauza C-49/23, 1Dream și alții: Cerere de decizie preliminară introdusă de Satversmes tiesa (Letonia) la 1 februarie 2023 – AZ, 1Dream OÜ, Produktech Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd/Latvijas Republikas Saeima	22
2023/C 127/28	Cauza C-50/23, B.E. și Play Game: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 31 ianuarie 2023 – B.E. Srl, Play Game Srl, Coral Srl/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli	23
2023/C 127/29	Cauza C-60/23, Digital Charging Solutions: Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta förvaltningsdomstolen (Suedia) la 6 februarie 2023 – Skatteverket/Digital Charging Solutions GmbH	23
2023/C 127/30	Cauza C-71/23 P: Recurs introdus la 8 februarie 2023 de Republica Franceză împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 23 noiembrie 2022 în cauzele conexe T-279/20 și T-288/20, CWS Powder Coatings și alții/Comisia și în cauza T-283/20, Billions Europe și alții/Comisia	24
2023/C 127/31	Cauza C-72/23 P: Recurs introdus la 10 februarie 2023 de Kurdistan Workers' Party (PKK) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 14 decembrie 2022 în cauza T-182/21, PKK/Consiliul	25
2023/C 127/32	Cauza-82/23 P: Recurs introdus la 14 februarie 2023 de Comisia Europeană împotriva Hotărârilor Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 23 noiembrie 2022 în cauzele conexe T-279/20 și T-288/20, CWS Powder-Coatings și alții/Comisia, precum și în cauza 283/20, Billions-Europe și alții/Comisia	26
2023/C 127/33	Cauza C-95/23 P: Recurs introdus la 17 februarie 2023 de European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 8 decembrie 2022 în cauza T-769/21, Euranimi/Comisia	27

2023/C 127/34	Cauza C-112/23 P: Recurs introdus la 24 februarie 2023 de PT Pelita Agung Agrindustri, PT Permata Hijau Palm Oleo împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 14 decembrie 2022 în cauza T-143/20, PT Pelita Agung Agrindustri și PT Permata Hijau Palm Oleo/Comisia	28
2023/C 127/35	Cauza C-121/23 P: Recurs introdus la 28 februarie 2023 de Swissgrid AG împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 21 decembrie 2022 în cauza T-127/21, Swissgrid/Comisia	29
Tribunalul		
2023/C 127/36	Cauza T-606/20: Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Austrian Power Grid și alții/ACER („Energie – Piața internă de energie electrică – Cadrul de punere în aplicare a platformei europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare automată – Procedură de adoptare a clauzelor, a condițiilor și a metodologiilor – Respingere a propunerii comune a operatorilor de sistem – Competența ACER – Eroare de drept – Dreptul la apărare – Obligație de motivare”)	30
2023/C 127/37	Cauza T-607/20: Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Austrian Power Grid și alții/ACER („Energie – Piața internă de energie electrică – Cadru de punere în aplicare a platformei europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare manuală – Procedură de adoptare a clauzelor, a condițiilor și a metodologiilor – Respingere a propunerii comune a operatorilor de sistem – Competența ACER – Eroare de drept – Dreptul la apărare – Obligația de motivare”)	31
2023/C 127/38	Cauza T-742/20: Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – UPL Europe și Indofil Industries (Netherlands)/Comisia [„Produse fitosanitare – Substanța activă mancozeb – Nereînnoirea aprobării – Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 844/2012 – Procedură de evaluare a cererii de reînnoire a aprobării unei substanțe active – Desemnarea unui nou stat membru raportor ca urmare a retragerii din Uniune a fostului stat membru raportor – Dreptul la apărare – Principiul bunei administrări – Eroare vădită de apreciere – Procedură privind clasificarea și etichetarea armonizate – Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 – Încredere legitimă”]	31
2023/C 127/39	Cauza T-492/21: Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Aquind și alții/ACER [„Energie – Competența ACER – Retragerea Regatului Unit din Uniune – Eroare de drept – Articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2019/943 – Articolul 92 din Acordul de retragere – Regimul de scutire ad-hoc de la articolul 308 și din anexa 28 la Acordul comercial și de cooperare”]	32
2023/C 127/40	Cauza T-536/21: Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Belaeronavigatsia/Consiliul („Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate având în vedere situația din Belarus – Liste ale persoanelor, ale entităților și ale organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice – Includerea și menținerea numelui reclamantului pe liste – Noțiunea de «persoană răspunzătoare de represiune» – Eroare de apreciere – Proporționalitate”)	33
2023/C 127/41	Cauza T-684/21: Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Mostostal/EUIPO – Polimex – Mostostal (MOSTOSTAL) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală MOSTOSTAL – Obligația de motivare – Articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001”]	34
2023/C 127/42	Cauza T-741/21: Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – LG Electronics/EUIPO – ZTE Deutschland (V10) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală V10 – Motiv absolut de refuz – Semn alfanumeric – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	34
2023/C 127/43	Cauza T-8/22: Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Topcart/EUIPO – Carl International (TC CARL) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative TC CARL – Marca națională figurativă anterioară carl touch – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	35
2023/C 127/44	Cauza T-77/22: Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Asesores Comunitarios/Comisia [„Acces la documente – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Documente referitoare la planul de relansare și de reziliență prezentat Comisiei de un stat membru – Documente care emană de la un stat membru – Respingerea cererii de acces – Excepția privind protecția politicii financiare, monetare sau economice a Uniunii sau a unui stat membru”]	36

2023/C 127/45	Cauza T-82/22: Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Bambu Sales/EUIPO (BAMBU) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de marcă a Uniunii Europene verbală BAMBU – Motive absolute de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	36
2023/C 127/46	Cauza T-204/22: Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Rimini Street/EUIPO (OTHER COMPANIES DO SOFTWARE WE DO SUPPORT) [„Marcă a Uniunii Europene – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală OTHER COMPANIES DO SOFTWARE WE DO SUPPORT – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	37
2023/C 127/47	Cauza T-260/22: Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Freixas Montplet și alții/Comitetul Regiunilor [„Funcție publică – Funcționari – Promovare – Exercițiu de promovare 2021 – Decizie de a nu înscrie numele reclamantului pe lista funcționarilor eligibili pentru promovare – Data la care este apreciată vechimea în grad – Articolul 45 alineatul (1) din Statut – Egalitate de tratament”]	38
2023/C 127/48	Cauza T-357/22: Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Das Neves/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Procedură disciplinară – Avertisment – Articolul 21 din statut – Dreptul la apărare – Răspundere”)	38
2023/C 127/49	Cauza T-266/22: Ordonanța Tribunalului din 9 februarie 2023 – Aziz/Comisia [„Acțiune în anulare – Protecția datelor cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2018/1725 – Articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură – Nerespectarea cerințelor de formă – Inadmisibilitate”]	39
2023/C 127/50	Cauza T-286/22: Ordonanța Tribunalului din 9 februarie 2023 – Aziz/Comisia [„Acțiune în anulare – Protecția datelor cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2018/1725 – Articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură – Nerespectarea cerințelor de formă – Inadmisibilitate”]	39
2023/C 127/51	Cauza T-428/22: Ordonanța Tribunalului din 14 februarie 2023 – Laboratorios Ern/EUIPO – Arrowhead Pharmaceuticals (TRiM) („Marca Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală TRiM – Mărcile naționale verbale anterioare RYM – Expirarea înregistrării internaționale – Litigiu rămas fără obiect – Nepronunțarea asupra fondului”)	40
2023/C 127/52	Cauza T-595/22 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 14 februarie 2023 – Ferreira de Macedo Silva/Frontex („Măsuri provizorii – Funcție publică – Agenți temporari – Concediere înainte de sfârșitul stagiului – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)	40
2023/C 127/53	Cauza T-4/23: Acțiune introdusă la 6 ianuarie 2023 – PS/SEAE	41
2023/C 127/54	Cauza T-14/23: Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2023 – UI/Comisia	42
2023/C 127/55	Cauza T-39/23: Acțiune introdusă la 2 februarie 2023 – Acqua & Sole/Comisia	43
2023/C 127/56	Cauza T-40/23: Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2023 – Hatherly/EUAA	45
2023/C 127/57	Cauza T-45/23: Acțiune introdusă la 6 februarie 2023 – UG/ERCEA	46
2023/C 127/58	Cauza T-49/23: Acțiune introdusă la 16 februarie 2023 – Angelidis/Parlamentul	47
2023/C 127/59	Cauza T-69/23: Acțiune introdusă la 13 februarie 2023 – Alan și alții/Comisia	47
2023/C 127/60	Cauza T-70/23: Acțiune introdusă la 14 februarie 2023 – Comisia pentru protecția datelor/Comitetul european pentru protecția datelor	49
2023/C 127/61	Cauza T-75/23: Acțiune introdusă la 15 februarie 2023 – RT France/Consiliul	50
2023/C 127/62	Cauza T-80/23: Acțiune introdusă la 17 februarie 2023 – Beauty Biosciences/EUIPO – Société de Recherche Cosmétique (BEAUTYBIO)	51
2023/C 127/63	Cauza T-81/23: Acțiune introdusă la 17 februarie 2023 – Beauty Biosciences/EUIPO – Société de Recherche Cosmétique (BEAUTYBIO SCIENCE)	52
2023/C 127/64	Cauza T-84/23: Acțiune introdusă la 17 februarie 2023 – Comisia pentru protecția datelor/Comitetul european pentru protecția datelor	53

2023/C 127/65	Cauza T-85/23: Acțiune introdusă la 20 februarie 2023 – DGC Switzerland/EUIPO (cyberscan)	53
2023/C 127/66	Cauza T-88/23: Acțiune introdusă la 20 februarie 2023 – Kande Mupompa/Consiliul	54
2023/C 127/67	Cauza T-89/23: Acțiune introdusă la 20 februarie 2023 – Boshab/Consiliul	55
2023/C 127/68	Cauza T-93/23: Acțiune introdusă la 21 februarie 2023 – Curtea de Conturi/Allianz Insurance Luxembourg	56
2023/C 127/69	Cauza T-97/23: Acțiune introdusă la 23 februarie 2023 – Medela/EUIPO (THE SCIENCE OF CARE)	56
2023/C 127/70	Cauza T-98/23: Acțiune introdusă la 23 februarie 2023 – Atomico Investment /EUIPO – Gomes Tominaga (atomic fund)	57
2023/C 127/71	Cauza T-101/23: Acțiune introdusă la 24 februarie 2023 – Darila/EUIPO – Original Buff (Buffet) . .	58
2023/C 127/72	Cauza T-111/23: Acțiune introdusă la 24 februarie 2023 – Data Protection Commission/CEPD . . .	58
2023/C 127/73	Cauza T-113/23: Acțiune introdusă la 2 martie 2023 – Papier-Mettler/EUIPO (Forma unei genți) . .	59
2023/C 127/74	Cauza T-114/23: Acțiune introdusă la 2 martie 2023 – Papier-Mettler/EUIPO (Forma unei genți) . .	60
2023/C 127/75	Cauza T-653/20: Ordonanța Tribunalului din 17 februarie 2023 – Mylan Ireland/EMA	60

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2023/C 127/01)

Ultima publicație

JO C 121, 3.4.2023

Publicații anterioare

JO C 112, 27.3.2023

JO C 104, 20.3.2023

JO C 94, 13.3.2023

JO C 83, 6.3.2023

JO C 71, 27.2.2023

JO C 63, 20.2.2023

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 februarie 2023 – Comisia Europeană/Republica Italiană,
Regatul Spaniei

(Cauza C-623/20 P) ⁽¹⁾

*[Recurs – Regim lingvistic – Anunț de concurs general pentru recrutarea de administratori în domeniul
auditului – Cunoștințe lingvistice – Limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului la limbile
germană, engleză și franceză – Limba de comunicare cu Oficiul European pentru Selecția Personalului
(EPSO) – Regulamentul nr. 1 – Statutul funcționarilor – Articolul 1d alineatul (1) – Diferență de
tratament bazată pe limbă – Justificare – Interesul serviciului – Cerința recrutării de administratori
„imediat operaționali” – Control jurisdicțional – Nivelul de probă necesar]*

(2023/C 127/02)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara, T. Lilamand și D. Milanowska, agenți)

Celelalte părți din procedură: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de P. Gentili, avvocato dello Stato),
Regatul Spaniei (reprezentanți: L. Aguilera Ruiz și A. Gavela Llopis, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Republica Italiană.
- 3) Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 28, 25.1.2021.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 februarie 2023 – Comisia Europeană/Republica Italiană,
Regatul Spaniei**

(Cauza C-635/20 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Regim lingvistic – Anunț de concursuri generale pentru recrutarea de administratori cu atribuții de investigatori și de lideri de echipe de investigatori – Cunoștințe lingvistice – Limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursurilor la limbile germană, engleză și franceză – Limba de comunicare cu Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO) – Regulamentul nr. 1 – Statutul funcționarilor – Articolul 1d alineatul (1) – Diferență de tratament bazată pe limbă – Justificare – Interesul serviciului – Cerința recrutării de administratori „imediat operaționali” – Control jurisdicțional – Nivelul probatoriu necesar]

(2023/C 127/03)

Limbile de procedură: spaniola și italiana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara, T. Lilamand, D. Milanowska și M. N. Ruiz García, agenți)

Celelalte părți din procedură: Regatul Spaniei (reprezentanți: L. Aguilera Ruiz și A. Gavela Llopis, agenți), Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de P. Gentili, avvocato dello Stato)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Comisia Europeană să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Regatul Spaniei și de Republica Italiană.

⁽¹⁾ JO C 28, 25.1.2021.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 februarie 2023 [cerere de decizie preliminară formulată de
Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Regatul Unit] – Gallaher Limited/The Commissioners
for Her Majesty’s Revenue and Customs**

(Cauza C-707/20 ⁽¹⁾, Gallaher)

(Trimitere preliminară – Fiscalitate directă – Impozit pe profit – Articolele 49, 63 și 64 TFUE – Libertatea de stabilire – Libera circulație a capitalurilor – Cesiune de active în cadrul unui grup de societăți – Societate cu reședința fiscală într-un stat membru care are o societate-mamă cu reședința fiscală într-un alt stat membru și o societate-soră cu reședința fiscală într-o țară terță – Cesiunea unor drepturi de proprietate intelectuală de la societatea cu reședința fiscală într-un stat membru către societatea sa soră cu reședința fiscală într-o țară terță – Cesiune de la societatea cu reședința fiscală într-un stat membru de acțiuni ale uneia dintre filialele sale către societatea sa mamă cu reședința fiscală într-un alt stat membru – Contraprestație egală cu valoarea de piață a activelor transferate – Scutire fiscală sau impozitare în funcție de statul în care are sediul societatea beneficiară)

(2023/C 127/04)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Gallaher Limited

Pârâți: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Dispozitivul

- 1) Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că o reglementare națională care se aplică exclusiv grupurilor de societăți nu intră în domeniul său de aplicare.
- 2) Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că o reglementare națională care supune unei obligații fiscale imediate o cesiune de active efectuată de o societate cu reședința fiscală într-un stat membru către o societate-soră cu reședința fiscală într-o țară terță și care nu desfășoară o activitate comercială în statul membru respectiv prin intermediul unui sediu permanent, în cazul în care ambele societăți sunt filiale deținute integral de o societate-mamă comună care are reședința fiscală în alt stat membru, nu constituie o restricție privind libertatea de stabilire a acestei societăți-mamă în sensul articolului 49 TFUE, în împrejurări în care o astfel de cesiune ar avea un impact neutru din punct de vedere fiscal dacă societatea-soră ar avea de asemenea reședința fiscală în primul stat membru sau ar exercita o activitate comercială în statul respectiv prin intermediul unui sediu permanent.
- 3) Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că o restricție privind dreptul la libertatea de stabilire care rezultă din diferența de tratament a cesiunilor naționale față de cele transfrontaliere de active efectuate cu titlu oneros în cadrul unui grup de societăți în temeiul unei reglementări naționale care supune unei obligații fiscale imediate o cesiune de active efectuată de o societate cu reședința fiscală într-un stat membru poate fi, în principiu, justificată de necesitatea de a menține o repartizare echilibrată a competențelor de impozitare între statele membre, fără a fi necesar să se prevadă o posibilitate de a amâna plata impozitului pentru a garanta caracterul proporțional al acestei restricții atunci când contribuabilul în cauză a obținut, în schimbul cesiunii de active, o sumă egală cu valoarea de piață integrală a acestora.

(¹) JO C 110, 29.3.2021.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia – Spania) – Tráficos Manuel Ferrer S.L., Ignacio/Daimler AG

(Cauza C-312/21 (¹), Tráficos Manuel Ferrer)

[Trimitere preliminară – Concurență – Repararea prejudiciului cauzat de o practică interzisă prin articolul 101 alineatul (1) TFUE – Decizie a Comisiei prin care se constată existența unor acorduri coluzive privind stabilirea prețurilor și creșterea prețurilor brute ale unor camioane în Spațiul Economic European (SEE) – Normă de procedură civilă națională care prevede, în cazul admiterii parțiale a cererii, că cheltuielile de judecată rămân în sarcina fiecărei părți, cu excepția unui comportament abuziv – Autonomie procedurală a statelor membre – Principiile efectivității și echivalenței – Directiva 2014/104/UE – Obiective și echilibru de ansamblu – Articolul 3 – Dreptul la despăgubirea integrală a prejudiciului suferit – Articolul 11 alineatul (1) – Răspunderea în solidar a autorilor unei încălcări a dreptului concurenței – Articolul 17 alineatul (1) – Posibilitate de estimare de către o instanță națională a prejudiciului – Condiții – Caracter practic imposibil sau excesiv de dificil al cuantificării prejudiciului – Articolul 22 – Aplicare în timp]

(2023/C 127/05)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia

Părțile din procedura principală

Reclamante: Tráficos Manuel Ferrer S.L., Ignacio

Pârâtă: Daimler AG

Dispozitivul

1) Articolul 101 TFUE și articolul 3 alineatele (1) și (2) din Directiva 2014/104 UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene

trebuie interpretate în sensul că

nu se opun unei norme de procedură civilă națională în temeiul căreia, în caz de admitere parțială a cererii, cheltuielile de judecată rămân în sarcina fiecărei părți, iar fiecare parte suportă jumătate din cheltuielile comune, cu excepția cazului în care există un comportament abuziv.

2) Articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2014/104

trebuie interpretat în sensul că

nici împrejurarea că pârâtul dintr-o acțiune care intră în domeniul de aplicare al acestei directive a pus la dispoziția reclamantului datele pe care s-a întemeiat pentru a contrazice expertiza făcută de acesta din urmă și nici faptul că reclamantul a adresat cererea numai unuia dintre autorii încălcării menționate nu sunt în sine relevante pentru a aprecia dacă instanțele naționale sunt îndreptățite să facă o estimare a prejudiciului, întrucât această estimare presupune, pe de o parte, că existența respectivului prejudiciu a fost stabilită și, pe de altă parte, că este practic imposibil sau excesiv de dificil ca acesta să fie cuantificat cu precizie, ceea ce presupune că trebuie să se țină seama de toți parametrii care conduc la o astfel de constatare și în special de caracterul nefructuos al unor demersuri precum cererea de prezentare de probe, prevăzută la articolul 5 din directiva menționată.

(¹) JO C 382, 20.9.2021.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – PV/Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”

(Cauza C-343/21 (¹), Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”)

[Trimitere preliminară – Politica agricolă comună – Măsuri de sprijin pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală – Plăți pentru agromediu – Regulamentul (CE) nr. 1974/2006 – Imposibilitatea beneficiarilor de a continua să își onoreze angajamentele luate – Noțiunile de „comasare” și de „măsuri de amenajare funciară” – Lipsa măsurilor necesare pentru adaptarea obligațiilor beneficiarilor la noua situație a exploatației – Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 – Noțiunea de „forță majoră și circumstanțe excepționale”]

(2023/C 127/06)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Reclamant: PV

Pârât: Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”

Dispozitivul

- 1) Articolul 45 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1974/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltarea rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR)

trebuie interpretat în sensul că

este aplicabil atunci când un agricultor se află în imposibilitatea de a continua să își onoreze angajamentele de agromediu luate, pentru ultimul an de executare a acestora, iar această imposibilitate rezultă direct dintr-o operațiune de comasare a terenurilor sau dintr-o măsură de amenajare funciară care afectează structura exploatației agricole ce face obiectul acestor angajamente, decisă sau aprobată de o autoritate publică competentă. În schimb, această dispoziție nu este aplicabilă atunci când imposibilitatea menționată rezultă din dispariția dreptului de a utiliza o parte din suprafața acestei exploatații în timpul executării angajamentelor respective.

- 2) Articolul 45 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1974/2006

trebuie interpretat în sensul că

neadoptarea de către un stat membru a măsurilor necesare pentru a permite adaptarea angajamentelor de agromediu ale unui beneficiar la noua situație a exploatației sale agricole, care rezultă dintr-o comasare sau din măsuri de amenajare funciară, în sensul acestei dispoziții, se opune ca beneficiarului respectiv să i se impună rambursarea fondurilor permise pentru perioada în care aceste angajamente au fost respectate.

- 3) Articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003

trebuie interpretat în sensul că,

deși imposibilitatea unui beneficiar de a continua să respecte un angajament de agromediu ca urmare a lipsei unor acorduri încheiate cu alți proprietari sau utilizatori de terenuri agricole pentru utilizarea acestora poate constitui, în principiu, un caz de forță majoră, acest lucru este valabil numai cu condiția ca imposibilitatea respectivă să se datoreze unor împrejurări străine acestui beneficiar, neobișnuite și imprevizibile, ale căror consecințe nu ar fi putut fi evitate, în pofida tuturor diligențelor depuse de acesta din urmă, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

(¹) JO C 320, 9.8.2021.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – HYA, IP, DD, ZI, SS

[Cauza C-349/21 (¹), HYA și alții (Motivarea autorizațiilor de ascultare telefonică)]

[Trimitere preliminară – Sectorul telecomunicațiilor – Prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității – Directiva 2002/58 – Articolul 15 alineatul (1) – Restrângerea confidențialității comunicațiilor electronice – Decizie judiciară care permite interceptarea, înregistrarea și stocarea conversațiilor telefonice ale unor persoane suspectate că au săvârșit cu intenție o infracțiune gravă – Practică potrivit căreia decizia este redactată după un model de text prestabilit și care nu conține motive individualizate – Articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Obligația de motivare]

(2023/C 127/07)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Părțile din procedura principală

Reclamante: HYA, IP, DD, ZI, SS

Cu participarea: Spetsializirana prokuratura

Dispozitivul

Articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice), citit în lumina articolului 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

trebuie interpretat în sensul că

nu se opune unei practici naționale în temeiul căreia deciziile judiciare care autorizează recurgerea la metode speciale de investigare în urma unei cereri motivate și detaliate a autorităților penale sunt redactate cu ajutorul unui text prestabilit și lipsit de motive individualizate și care se limitează să indice, pe lângă durata de validitate a autorizației, că cerințele prevăzute de legislația pe care o menționează aceste decizii sunt respectate, cu condiția ca rațiunile precise pentru care instanța competentă a considerat că erau respectate cerințele legale în raport cu elementele de fapt și de drept ce caracterizează speța să poată fi deduse cu ușurință și fără ambiguitate dintr-o interpretare încrucișată a deciziei și a cererii de autorizare, aceasta din urmă trebuind să fie pusă la dispoziție, ulterior autorizației acordate, persoanei împotriva căreia a fost autorizată recurgerea la metode speciale de investigare.

(¹) JO C 338, 23.8.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – Procedură inițiată de Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH

(Cauza C-393/21 (¹), Lufthansa Technik AERO Alzey)

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă și comercială – Regulamentul (CE) nr. 805/2004 – Titlu executoriu european pentru creanțele necontestate – Articolul 23 litera (c) – Suspendarea executării unei hotărâri judecătorești certificate ca titlu executoriu european – Cazuri excepționale – Noțiune]

(2023/C 127/08)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH

Cu participarea: Arik Air Limited, Asset Management Corporation of Nigeria (AMCON), antstolis Marekas Petrovskis

Dispozitivul

1) Articolul 23 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate,

trebuie interpretat în sensul că

noțiunea de „cazuri excepționale” cuprinsă în această dispoziție vizează o situație în care continuarea procedurii de executare a unei hotărâri judecătorești certificate ca titlu executoriu european atunci când debitorul a introdus în statul membru de origine o acțiune împotriva acestei hotărâri judecătorești sau o cerere de rectificare ori de retragere a certificatului de titlu executoriu european ar expune acest debitor unui risc real de prejudiciu deosebit de grav, a cărui reparare ar fi, în cazul anulării hotărârii judecătorești menționate sau al rectificării ori retragerii certificatului de titlu executoriu, imposibilă sau extrem de dificilă. Această noțiune nu face trimitere la circumstanțe legate de procedura jurisdicțională îndreptată în statul membru de origine împotriva hotărârii judecătorești certificate ca titlu executoriu european sau împotriva certificatului de titlu executoriu european.

2) Articolul 23 din Regulamentul nr. 805/2004

trebuie interpretat în sensul că

permite aplicarea simultană a măsurilor de limitare și de constituire a unei garanții pe care le prevede la literele (a) și (b), dar nu și aplicarea simultană a uneia dintre aceste două măsuri cu cea de suspendare a procedurii de executare prevăzute la litera (c).

3) Articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 805/2004 coroborat cu articolul 11 din acesta

trebuie interpretat în sensul că

atunci când caracterul executoriu al unei hotărâri judecătorești certificate ca titlu executoriu european a fost suspendat în statul membru de origine, iar certificatul prevăzut la acest articol 6 alineatul (2) a fost prezentat instanței din statul membru de executare, instanța respectivă este obligată să suspende, pe baza hotărârii menționate, procedura de executare inițiată în acest din urmă stat.

(¹) JO C 368, 13.9.2021.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Monz Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG/Büchel GmbH & Co. Fahrzeugtechnik KG

(Cauza C-472/21 (¹), Monz Handelsgesellschaft International)

[Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală – Desen sau model industrial – Directiva 98/71/CE – Articolul 3 alineatele (3) și (4) – Condiții de obținere a protecției pentru o piesă componentă a unui produs complex – Noțiunile de „vizibilitate” și de „utilizare normală” – Vizibilitatea unei piese componente a unui produs complex pe parcursul utilizării normale a acestui produs de către beneficiar]

(2023/C 127/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Monz Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG

Pârâtă: Büchel GmbH & Co. Fahrzeugtechnik KG

Dispozitivul

Articolul 3 alineatele (3) și (4) din Directiva 98/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind protecția juridică a desenelor și modelelor industriale

trebuie interpretat în sensul că

cerința privind „vizibilitatea” prevăzută la această dispoziție pentru ca un desen sau model industrial aplicat unui produs sau încorporat într-un produs, care constituie o piesă componentă a unui produs complex, să poată beneficia de protecția juridică a desenelor sau modelelor industriale trebuie apreciată în funcție de utilizarea normală a acestui produs complex, astfel încât piesa componentă în discuție, odată încorporată în produsul respectiv, rămâne vizibilă pe parcursul unei astfel de utilizări. În acest scop, vizibilitatea unei piese componente a unui produs complex în cursul „utilizării normale” a acestuia de către beneficiar trebuie să fie analizată din punctul de vedere al acestui beneficiar, precum și al unui observator extern, iar această utilizare normală trebuie să acopere operațiunile efectuate cu ocazia utilizării principale a unui produs complex, precum și pe cele care trebuie îndeplinite în mod obișnuit de beneficiar în cadrul unei astfel de utilizări, cu excepția operațiunilor de întreținere, de service și de reparații.

(¹) JO C 471, 22.11.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Cluj – România) – ASA/DGRFP Cluj

(Cauza C-519/21 ⁽¹⁾, DGRFP Cluj)

[Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Construirea unui complex imobiliar de către o asociație fără personalitate juridică – Contract de asociere – Vânzarea apartamentelor din complexul imobiliar menționat de către anumiți asociați – Determinarea persoanei impozabile obligate la plata taxei – Principiul neutralității fiscale – Dreptul de deducere a TVA-ului]

(2023/C 127/10)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Cluj

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ASA

Pârâtă: DGRFP Cluj

Cu participarea: BP, MB

Dispozitivul

- 1) Articolele 9 și 11 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

trebuie interpretate în sensul că

părțile la un contract de asociere fără personalitate juridică ce nu a fost înregistrat la autoritatea fiscală competentă înainte de începerea activității economice în cauză nu pot fi considerate „persoane impozabile” alături de persoana impozabilă care are obligația să achite taxa pe operațiunea impozabilă.

- 2) Directiva 2006/112, precum și principiul proporționalității și principiul neutralității fiscale

trebuie interpretate în sensul că

nu impun să se acorde unei persoane impozabile, atunci când aceasta nu dispune de o factură pe numele său, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată achitate în amonte de o altă parte a unei asocieri fără personalitate juridică în scopul desfășurării activității economice a acestei asocieri, chiar dacă persoana impozabilă este obligată la plata taxei pentru această activitate, în lipsa unor probe obiective în sensul că bunurile și serviciile în cauză din litigiul principal i-au fost efectiv furnizate în amonte de către persoane impozabile, în scopul propriilor operațiuni supuse taxei pe valoarea adăugată.

⁽¹⁾ JO C 513, 20.12.2021.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 februarie 2023 (cereri de decizie preliminară formulate de Curtea de Apel București – România) – IG/Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov (C-524/21), și Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București/IM (C-525/21) (Cauzele conexate C-524/21 și C-525/21 ⁽¹⁾, Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov și alții)

(Trimitere preliminară – Politica socială – Protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului – Directiva 2008/94/CE – Suportare de către instituțiile de garantare a creanțelor salariale ale lucrătorilor salariați – Limitarea obligației de plată a instituțiilor de garantare la creanțele salariale aferente perioadei de trei luni anterioare sau ulterioare datei de deschidere a procedurii de insolvență – Aplicarea unui termen de prescripție – Recuperarea plăților achitate în mod necuvenit de instituția de garantare – Condiții)

(2023/C 127/11)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din procedura principală

Reclamante: IG (C-524/21), Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București (C-525/21)

Pârâte: Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov (C-524/21), IM (C-525/21)

Dispozitivul

1) Articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului

trebuie interpretate în sensul că

nu se opun unei reglementări naționale care prevede că data de referință pentru stabilirea perioadei pentru care urmează să fie plătite de către o instituție de garantare creanțele salariale neachitate ale lucrătorilor salariați este data deschiderii procedurii colective de insolvență a angajatorului acestor lucrători.

2) Articolul 3 al doilea paragraf și articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2008/94

trebuie interpretate în sensul că

nu se opun unei reglementări naționale care limitează plata de către o instituție de garantare a creanțelor salariale neachitate ale lucrătorilor salariați la o perioadă de trei luni ce se înscrie într-o perioadă de referință care cuprinde cele trei luni imediat anterioare și cele trei luni imediat ulterioare datei deschiderii procedurii colective de insolvență a angajatorului acestor lucrători.

3) Articolul 12 litera (a) din Directiva 2008/94

trebuie interpretat în sensul că

nu pot constitui măsuri necesare în vederea evitării abuzurilor, în sensul acestei dispoziții, normele adoptate de un stat membru care prevăd recuperarea de către o instituție de garantare de la un lucrător salariat a sumelor plătite unui astfel de lucrător, în afara termenului general de prescripție, cu titlu de creanțe salariale neachitate, în lipsa oricărei acțiuni sau omisiuni imputabile lucrătorului în cauză.

4) Directiva 2008/94, citită în lumina principiilor echivalenței și efectivității,

trebuie interpretată în sensul că

se opune aplicării unei reglementări fiscale a unui stat membru în scopul de a proceda la recuperarea, însoțită de dobânzi și de penalități de întârziere, de la lucrătorii salariați a unor sume plătite în mod necuvenit de către o instituție de garantare cu titlu de creanțe salariale neachitate ale lucrătorilor salariați pentru perioade care nu intră în perioada de referință prevăzută de reglementarea acestui stat și la care se referă prima și a doua întrebare sau solicitate în afara termenului general de prescripție în cazul în care:

- condițiile de recuperare prevăzute de această reglementare națională sunt mai puțin favorabile pentru lucrătorii salariați decât condițiile de recuperare a prestațiilor datorate în temeiul dispozițiilor naționale din domeniul dreptului protecției sociale sau
- aplicarea reglementării naționale în cauză face imposibilă sau excesiv de dificilă pentru lucrătorii în discuție solicitarea de la instituția de garantare a plății unor sume datorate cu titlu de creanțe salariale neachitate sau plata dobânzilor și a penalităților de întârziere prevăzute de reglementarea națională menționată afectează protecția acordată lucrătorilor salariați atât de Directiva 2008/94, cât și de dispozițiile naționale de punere în aplicare a acesteia, printre altele prin atingerea adusă nivelului minim al protecției prevăzute în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din directiva menționată.

(¹) JO C 513, 20.12.2021.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 16 februarie 2023 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-633/21) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Mediu – Directiva 2008/50/CE – Calitatea aerului înconjurător – Articolul 13 alineatul (1) și anexa XI – Depășirea sistematică și persistentă a valorii-limită anuale stabilite pentru dioxidul de azot (NO₂) în aglomerarea Atena (Grecia) – Articolul 23 alineatul (1) – Anexa XV – Perioadă de depășire „cât mai scurtă cu putință” – Măsuri potrivite]

(2023/C 127/12)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți): M. Konstantinidis și M. Noll-Ehlers, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți): E. Skandalou, agent)

Dispozitivul

1) Republica Elenă,

- prin depășirea sistematică și persistentă, din anul 2010 până în anul 2020 inclusiv, a valorii-limită anuale aplicabile pentru dioxidul de azot (NO₂) în aglomerarea Atena (EL 0003), nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 din Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa coroborat cu anexa XI la această directivă, și,
- prin neadoptarea, începând cu 11 iunie 2010, de măsuri adecvate pentru garantarea respectării valorii-limită anuale aplicabile NO₂ în această aglomerare, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 23 alineatul (1) din Directiva 2008/50 coroborat cu secțiunea A din anexa XV la aceasta și, în particular, obligația de a asigura că planurile privind calitatea aerului prevăd măsuri potrivite astfel încât perioada de depășire a acestei valori-limită să fie cât mai scurtă cu putință.

2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 513, 20.12.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – Strong Charon, Soluções de Segurança, S. A./2045-Empresa de Segurança, S.A., FL

(Cauza C-675/21 ⁽¹⁾, Strong Charon)

(Trimitere preliminară – Politica socială – Transfer de întreprinderi – Menținerea drepturilor lucrătorilor – Directiva 2001/23/CE – Domeniu de aplicare – Refuz al cesionarului de a recunoaște transferul contractului de muncă – Noțiunea de „transfer” – Noțiunea de „unitate” – Lipsa unei legături contractuale între cedent și cesionar)

(2023/C 127/13)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal de Justiça

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Strong Charon, Soluções de Segurança, S.A.

Pârâtă: 2045-Empresa de Segurança, S.A., FL

Dispozitivul

- 1) Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități,

trebuie interpretat în sensul că:

lipsa unei legături contractuale între cedentul și cesionarul unei întreprinderi sau ai unei unități ori ai unei părți de întreprindere sau de unitate nu are nicio incidență asupra stabilirii existenței unui transfer în sensul acestei directive.

- 2) Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2001/23

trebuie interpretat în sensul că:

nu poate intra în domeniul de aplicare al acestei directive o situație în care o întreprindere prestatoare de servicii – care, pentru necesitățile unuia dintre clienții săi, i-a pus acestuia la dispoziție o echipă formată dintr-un anumit număr de lucrători – este înlocuită, de acest client, pentru a furniza aceleași servicii, de o nouă întreprindere prestatoare și în care, pe de o parte, acesta din urmă nu preia decât un număr foarte limitat din lucrătorii care compuneau această echipă, fără ca lucrătorii preluați să dispună de competențele și de cunoștințele specifice indispensabile pentru furnizarea serviciilor către acest client, și, pe de altă parte, noul prestator nu preia bunuri corporale sau necorporale care ar fi fost necesare pentru continuitatea acestor servicii.

⁽¹⁾ JO C 148, 4.4.2022.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – IEF Service GmbH/HB

(Cauza C-710/21 ⁽¹⁾, IEF Service)

[Trimitere preliminară – Politica socială – Protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului – Directiva 2008/94/CE – Articolul 9 alineatul (1) – Întreprindere cu sediul într-un stat membru și care își oferă serviciile în alt stat membru – Lucrător salariat care are reședința în acest alt stat membru – Activitate desfășurată în statul membru în care se află sediul angajatorului său și, o săptămână din două, în statul membru de reședință – Determinarea statului membru a cărui instituție de garantare este competentă pentru plata creanțelor salariale neachitate]

(2023/C 127/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: IEF Service GmbH

Pârât: HB

Dispozitivul

Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului

trebuie interpretat în sensul că,

pentru a determina statul membru a cărui instituție de garantare este competentă pentru plata creanțelor neachitate ale lucrătorilor salariați, este obligatoriu să se considere că angajatorul care se află în insolvență nu desfășoară activități pe teritoriile a cel puțin două state membre, în sensul acestei dispoziții, întrucât contractul de muncă al lucrătorului salariat în cauză prevede că activitatea sa esențială, precum și locul său de muncă obișnuit se regăsesc în statul membru în care se situează sediul angajatorului, iar, în cazul unei împărțiri în mod egal a timpului său de lucru, acest lucrător salariat își îndeplinește sarcinile la distanță, din alt stat membru în care se află domiciliul său.

⁽¹⁾ JO C 165, 19.4.2022.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag zittingsplaats Zwolle – Țările de Jos) – L.G./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

[Cauza C-745/21 ⁽¹⁾, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Copil nenăscut la momentul cererii de azil)]

[Trimitere preliminară – Politica privind azilul – Regulamentul (UE) nr. 604/2013 – Criterii și mecanisme de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională – Articolul 6 alineatul (1) – Interesul superior al copilului – Articolul 16 alineatul (1) – Persoană aflată în îngrijire – Articolul 17 alineatul (1) – Clauză discreționară – Punere în aplicare de către un stat membru – Resortisanță a unei țări terțe care era însărcinată la momentul prezentării cererii sale de protecție internațională – Căsătorie – Soț care beneficiază de protecție internațională în statul membru în cauză – Decizie de a refuza prelucrarea cererii și de a o transfera pe solicitantă către un alt stat membru considerat responsabil în privința acestei cereri]

(2023/C 127/15)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Zwolle

Părțile din procedura principală

Reclamant: L.G.

Pârât: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Dispozitivul

- 1) Articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid

trebuie interpretat în sensul că

nu se aplică atunci când există o relație de dependență fie între un solicitant de protecție internațională și soțul său care are reședința legală în statul membru în care a fost prezentată cererea privind o astfel de protecție, fie între copilul nenăscut al acestui solicitant și acest soț, care este și tatăl acestui copil.

- 2) Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013

trebuie interpretat în sensul că

nu se opune ca legislația unui stat membru să impună autorităților naționale competente, pentru simplul motiv întemeiat pe interesul superior al copilului, să examineze o cerere de protecție internațională prezentată de o resortisantă a unei țări terțe atunci când aceasta era însărcinată la momentul prezentării cererii sale, chiar dacă criteriile enunțate la articolele 7-15 din acest regulament desemnează un alt stat ca fiind responsabil de examinarea acestei cereri.

(¹) JO C 138, 28.3.2022.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 februarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Apelacyjny w Warszawie – Polonia) – T.C., Rzecznik Praw Dziecka, Prokurator Generalny

[Cauza C-638/22 PPU (¹), Rzecznik Praw Dziecka și alții (Suspendarea hotărârii de înapoiere)]

[Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Cooperarea judiciară în materie civilă – Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești – Răpirea internațională de copii – Convenția de la Haga din 1980 – Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 – Articolul 11 – Cerere de înapoiere a unui copil – Hotărâre definitivă prin care se dispune înapoierea unui copil – Legislație a unui stat membru care prevede suspendarea executării acestei hotărâri, care intervine de drept în cazul unei cereri formulate de anumite autorități naționale]

(2023/C 127/16)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamante: T.C., Rzecznik Praw Dziecka, Prokurator Generalny

Cu participarea: M.C., Prokurator Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu

Dispozitivul

Articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, citit în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

trebuie interpretat în sensul că

se opune unei legislații naționale care conferă unor autorități care nu au calitatea de instanță posibilitatea de a obține suspendarea de drept, pentru o perioadă de cel puțin două luni, a executării unei hotărâri de înapoiere pronunțate în temeiul Convenției asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, încheiată la Haga la 25 octombrie 1980, fără a trebui să motiveze cererea lor de suspendare.

(¹) JO C 482, 19.12.2022.

Recurs introdus la 6 septembrie 2022 de Gabriel Pombo da Silva împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 27 iunie 2022 în cauza T-292/22, Pombo da Silva/Comisia

(Cauza C-586/22 P)

(2023/C 127/17)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Gabriel Pombo da Silva (reprezentant: M. Chao Dobarro, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 17 februarie 2023, Curtea (Camera a opta) a respins recursul ca vădit nefondat și a dispus ca recurentul să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 15 noiembrie 2022 de Okan Balaban împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 14 septembrie 2022 în cauza T-705/21, Okan Balaban/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-702/22 P)

(2023/C 127/18)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Okan Balaban (reprezentat de T. Schaaf, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 1 februarie 2023, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a decis ca recursul să nu fie admis în principiu și a dispus ca recurentul să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Varna (Bulgaria) la 30 decembrie 2022 – „SOLVAY SODI” AD/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

(Cauza C-784/22)

(2023/C 127/19)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen Sad – Varna

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „SOLVAY SODI” AD

Pârâtă: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Întrebările preliminare

- 1) Într-un caz precum cel din litigiul principal, în care, pentru a se conforma obligației care îi revine în temeiul articolului 3 din Directiva 2009/119 ⁽¹⁾, un stat membru alege să impună întreprinderilor obligații de stocare, noțiunea de „operator economic” prevăzută la articolul 8 din Directiva 2009/119 trebuie să fie interpretată în sensul că include o societate stabilită pe teritoriul național care, în anul calendaristic precedent, a importat pe teritoriul statului membru unul dintre produsele energetice enumerate în capitolul 3.4 din anexa A la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 ⁽²⁾ (în speță, cocs de petrol), atunci când utilizează acest produs energetic exclusiv drept combustibil pentru încălzire și nu îl utilizează nici ca materie primă pentru fabricarea de produse petroliere, nici pentru vânzarea pe piața petrolului și a produselor petroliere?
- 2) Care sunt împrejurările pe care un stat membru trebuie să le ia în considerare în legislația sa atunci când stabilește calitatea de „operator economic” a unei persoane supuse obligațiilor de stocare? La stabilirea calității de „operator economic” în sensul articolului 8 din Directiva 2009/119, statul membru trebuie să ia în considerare în special activitatea economică a unei societăți în sensul în care aceasta include importul, comerțul sau utilizarea produsului petrolier respectiv, astfel încât societatea să poată fi obligată să mențină stocuri de urgență din acest produs?
- 3) Într-un caz precum cel din litigiul principal, în care, printr-o dispoziție legislativă [articolul 2 alineatul (1) din ZZNN], un stat membru limitează în mod expres tipurile de produse petroliere supuse obligației de stocare, menținere, reprovizionare, utilizare, completare și verificare, la următoarele patru categorii: 1. benzină auto; 2. gazolină, combustibili pentru turbine de aviație de tipul kerosenului și motorină; 3. păcură grea; 4. gaz petrolier lichefiat, este admisibil ca, la stabilirea grupului de operatori economici supuși obligației de menținere de stocuri și la stabilirea nivelului stocurilor pe care acești operatori trebuie să le mențină, acest stat membru să includă de asemenea importatorii de alte (toate celelalte) produse petroliere prevăzute în capitolul 3.4 din anexa A la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008?
- 4) Este compatibilă cu obiectivul menționat la articolul 1 din Directiva 2009/119 și în considerentele (3), (17) și (33) ale acesteia, precum și cu articolul 20 alineatul (1) din această directivă (potrivit căruia statele membre trebuie să se asigure că stocurile de urgență pot fi puse în circulație în mod rapid, eficace și transparent), precum și cu articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Libertatea de a desfășura o activitate comercială”) o dispoziție națională în cazul în care, în temeiul acestei dispoziții naționale, un operator economic care nici nu importă, nici nu cumpără sau vinde și nici nu utilizează în vederea prelucrării sau în alt mod, în producția proprie, un anumit produs petrolier, din care statul membru dorește să mențină stocuri de urgență pentru a se conforma obligației prevăzute la articolul 3 din Directiva 2009/119 (în speță, păcură grea), este obligată să constituie stocuri tocmai din acest produs petrolier (păcură grea), în condițiile în care, pentru a-și îndeplini obligația, operatorul economic trebuie să desfășoare o activitate pe o piață pentru produse petroliere (în speță, pentru păcură grea de diferite tipuri), diferită de cea a activității sale economice, și să constituie stocuri de produse care nu îi sunt utile și pe care nu le utilizează în activitatea sa?
- 5) O dispoziție națională precum cea în discuție în speță este compatibilă cu libertatea fundamentală de circulație a mărfurilor prevăzută de dreptul Uniunii, în special cu articolele 30 și 34 TFUE, în cazul în care interzice persoanelor care importă pe piața bulgară alte produse energetice decât combustibili lichizi (în speță: cocs de petrol) pe piața bulgară, obligația de a constitui și a menține stocuri de urgență de astfel de produse petroliere (combustibili lichizi precum păcură/păcură grea, benzină, gazolină/ motorină), care nu fac obiectul activității lor economice (pe care nici nu le importă, nici nu le prelucrează sau comercializează), pentru care nu au capacități de stocare și pe care trebuie să le împrumute sau să le achiziționeze de la alte întreprinderi private din industria petrolieră, pentru a-și îndeplini obligațiile de stocare, trebuind astfel să intre și să desfășoare o activitate pe piața produselor petroliere[?]
- 6) Este respectat principiul proporționalității, în special echilibrul necesar între interesul public și cel individual, în cazul în care unui operator economic care nu importă, nu cumpără, nu vinde, nu prelucrează sau utilizează în alt mod, pentru producția sa, produsul petrolier care i-a fost menționat (în speță, păcură grea) i se impune obligația de a constitui și a menține stocuri de urgență din acest produs petrolier într-o cantitate substanțială, care depășește consumul anual mediu al statului membru pentru acest produs (păcură grea), iar operatorul economic, pentru a se conforma acestei obligații, trebuie să efectueze cheltuieli substanțiale care îi pun în pericol stabilitatea economică și financiară și o expun unui risc semnificativ de executare silită asupra activelor sale?

- 7) O dispoziție națională precum cea în discuție în litigiul principal este compatibilă cu articolul 1 coroborat cu articolul 2 literele (i) și (j), cu articolul 3 alineatul (1) și cu articolul 20 alineatele (1), (3) și (5) din Directiva 2009/119, în cazul în care prevede că trebuie să se constituie stocuri de urgență numai pentru anumite produse petroliere lichide (benzină, kerosen, gazolină, motorină, păcură și gaz petrolier lichefiat), dar sunt obligate să constituie și să mențină stocuri și operatori economici care, prin import sau achiziție intracomunitară, utilizează alte tipuri de produse energetice în sensul capitolului 3.4 din anexa A la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 (în speță, cocs de petrol), astfel încât, deși aceste întreprinderi sunt obligate să constituie stocuri din tipurile de produse menționate în lege, în viitor ele nu ar avea posibilitatea de a utiliza aceste stocuri de urgență, întrucât nu sunt produse energetice pe care le utilizează?
- 8) Un regim de sancțiuni pentru încălcarea dispozițiilor naționale privind obligația de constituire de stocuri de urgență, care prevede că operatorii economici care încalcă obligația de constituire de stocuri de urgență sunt supuse unei amenzi într-un quantum semnificativ pentru fiecare tonă din cantitățile stocate care fac obiectul încălcării, iar aceasta înainte ca instanța judecătorească să se pronunțe cu privire la legalitatea actului administrativ prin care a fost impusă obligația de garantare a stocurilor de urgență, este compatibil cu principiile efectivității, proporționalității și efectului disuasiv al sancțiunilor, în sensul considerentului (11) și al articolului 21 din Directiva 2009/119?

Este obligat statul membru să prevadă în regimul său național de sancțiuni obligația autorității competente de a examina fiecare încălcare în parte și, la stabilirea cuantumului amenzii specifice, să ia în considerare toate faptele și împrejurările relevante pentru încălcare, precum și posibilele consecințe ale acesteia în lumina obiectivului legii, inclusiv împrejurarea că nerespectarea obligației de constituire și de menținere a stocurilor de urgență se datorează faptului că, în statul membru, nu sunt disponibile capacitățile de stocare necesare pentru stocarea cantităților stabilite din produsul respectiv (păcură grea) și că, pentru a se conforma obligației care îi este impusă, întreprinderea trebuie să suporte cheltuieli semnificative, care îi pun în pericol stabilitatea financiară și o expun riscului de executare silită?

- (¹) Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și/sau de produse petroliere (JO 2009, L 265, p. 9).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei (JO 2008, L 304, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgerichts Wien (Austria) la 3 ianuarie 2023 – FL și KM Baugesellschaft m.b.H. & Co. KG, S AG

(Cauza C-2/23, FL și KM Baugesellschaft și S)

(2023/C 127/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamante: FL și KM Baugesellschaft m.b.H. & Co. KG, S AG

Pârâtă: Zentrale Staatsanwaltschaft zur Verfolgung von Wirtschaftsstrafsachen und Korruption

Întrebările preliminare

Prima întrebare:

Dispozițiile dreptului Uniunii în materie de concurență – în special Directiva 2014/104/UE (¹) și articolul 6 alineatele (6) și (7) și articolul 7 alineatul (1) din aceasta, precum și Directiva 2019/1 (²) și articolul 31 alineatul (3) din aceasta – trebuie interpretate în sensul că protecția prevăzută de acestea a declarațiilor de clemență, a propunerilor de încheiere a unei tranzacții, precum și a informațiilor obținute în urma acestora este opozabilă *erga omnes*, prin urmare, și autorităților de aplicare a legii (parchete și instanțe penale), cu consecința că declarațiile de clemență și propunerile de încheiere a unei tranzacții nu pot fi introduse în dosar și utilizate pentru continuarea investigațiilor?

A doua întrebare:

Dispozițiile dreptului Uniunii în materie de concurență – în special Directiva 2014/104 și articolul 6 alineatele (6) și (7) și articolul 7 alineatul (1) din aceasta, precum și Directiva 2019/1 și articolul 31 alineatul (3) din aceasta – trebuie interpretate în sensul că protecția absolută a declarațiilor de clemență și a propunerilor de încheiere a unei tranzacții (în sensul primei întrebări) se extinde și asupra documentelor și informațiilor obținute în urma acestora, pe care beneficiarul de imunitate sau persoana care a încheiat o tranzacție le-a produs în scopul prezentării, al concretizării și al dovedirii conținutului declarației de clemență sau al propunerii de încheiere a unei tranzacții?

A treia întrebare:

Dispozițiile dreptului Uniunii în materie de concurență – în special Directiva 2014/104 și articolul 6 alineatele (6) și (7) și articolul 7 alineatul (1) din aceasta, precum și Directiva 2019/1 și articolul 31 alineatul (3) din aceasta – trebuie interpretate în sensul că protecția prevăzută de acestea a declarațiilor de clemență, a propunerilor de încheiere a unei tranzacții (și a documentelor în sensul celei de a doua întrebări), precum și a informațiilor obținute în urma acestora este opozabilă *erga omnes*? Într-o procedură penală, este această protecție opozabilă, pe de o parte, și inculpaților care nu sunt autorii respectivei declarații de clemență sau a respectivei propuneri de încheiere a unei tranzacții, precum și, pe de altă parte, celorlalți participanți din procedura penală (în special, persoanelor prejudiciate care s-au constituit părți civile), cu consecința că inculpații și persoanele prejudiciate nu au acces la declarațiile de clemență, la propunerile de încheiere a unei tranzacții și la documentele aferente și nici la informațiile obținute în urma acestora?

- (¹) Directiva 2014/104/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene (JO 2014, L 349, p. 1).
- (²) Directiva (UE) 2019/1 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficace în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne (JO 2019, L 11, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 12 ianuarie 2023 – FH/Conseil national de l'ordre des médecins**(Cauza C-8/23, Conseil national de l'ordre des médecins)**

(2023/C 127/21)

*Limba de procedură: franceza***Instanța de trimitere**

Conseil d'État (Franța)

Părțile din procedura principală*Reclamant:* FH*Pârât:* Conseil national de l'ordre des médecins*Cu participarea:* Ministère de la Santé et de la Prévention, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique**Întrebarea preliminară**

Un medic, resortisant al unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene, care este posesorul unui titlu de calificare ca medic specialist eliberat într-un stat membru și menționat la punctul 5.1.2 din anexa V la Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (¹), poate să se prevaleze în alt stat membru, numai cu acest titlu, de sistemul recunoașterii automate a titlurilor de calificare definit la articolul 21 din această directivă, și în condițiile în care este posesorul unui titlu de calificare de bază în medicină eliberat de un stat terț care a fost recunoscut doar de statul membru în care a obținut diploma de medic specialist și care nu figurează prin cele menționate la punctul 5.1.1 din anexa V la această directivă, iar alineatul (4) al articolului 25 din directivă condiționează eliberarea unei calificări de medic specialist de posesia unuia dintre aceste titluri de calificare ca medic cu formare de bază?

(¹) JO 2005, L 255, p. 22.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Osnabrück (Germania) la 16 ianuarie 2023 – cdVet Naturprodukte GmbH/Niedersächsisches Landesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (LA-VES)

(Cauza C-13/23, cdVet Naturprodukte)

(2023/C 127/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Osnabrück

Părțile din procedura principală

Reclamantă: cdVet Naturprodukte GmbH

Pârât: Niedersächsisches Landesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (LA-VES)

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere libertatea de a desfășura o activitate comercială, prevăzută la articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și dreptul de proprietate, consacrat la articolul 17 alineatul (1) din cartă, Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 ⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatul (1) litera (a), articolul 4 alineatul (1), articolul 7 alineatul (1), precum și articolul 10 alineatul (1) litera (a) și alineatele (2) și (5), care instituie, în cazul în care nu există o autorizație, o interdicție generală de comercializare, utilizare și prelucrare pentru aditivii pentru hrana animalelor, fără a ține seama de împrejurările din cazul concret, este compatibil cu principiul proporționalității prevăzut la articolul 52 alineatul (1) din cartă?
- 2) În cazul în care Curtea răspunde afirmativ la prima întrebare preliminară, cu consecința că Regulamentul (CE) nr. 1831/2003, în special articolul 3 alineatul (1) litera (a), articolul 4 alineatul (1), articolul 7 alineatul (1) și articolul 10 alineatul (1) litera (a) și alineatele (2) și (5), se aplică fără restricții: extractul utilizat de reclamantă ca aditiv pentru hrana animalelor care, potrivit fișei caracteristicilor produsului a furnizorului din amonte, este produs din sămburi și coji de grepfrut și denumit, în această fișă, *extract de sămburi de grepfrut* (mai precis: *extras S de sămburi de grepfrut*), coincide (în orice caz și) cu substanța „*extract de grepfrut, CoE 140*” menționată la articolul 2 alineatul (3) coroborat cu partea 1 capitolul I.A din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare 2021/758 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor (JO 2003, L 268, p. 29, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 155).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/758 al Comisiei din 7 mai 2021 privind statutul anumitor produse ca aditivi furajeri care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și privind retragerea de pe piață a anumitor aditivi furajeri (JO 2021, L 162, p. 5).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administratīvā rajona tiesa (Letonia) la 19 ianuarie 2023 – SIA Citadeles nekustamie īpašumi/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-22/23, Citadeles nekustamie īpašumi)

(2023/C 127/23)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Administratīvā rajona tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SIA Citadeles nekustamie īpašumi

Pârâtă: Valsts ieņēmumu dienests

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea de „furnizor de servicii pentru societăți”, utilizată la articolul [3] punctul 7 litera (c) din Directiva 2015/849 ⁽¹⁾, trebuie interpretată în sensul că se referă la un serviciu distinct care nu rezultă dintr-o operațiune de închiriere a unor bunuri imobile proprii și nici nu este legat de operațiunea respectivă, indiferent dacă [locatorul] și-a dat sau nu consimțământul pentru ca locatarul să își înregistreze sediul social în imobilul închiriat și să efectueze tranzacții în acest imobil?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, noțiunea de „furnizor de servicii pentru societăți” utilizată la articolul [3] punctul 7 litera (c) din Directiva 2015/849 trebuie interpretată în sensul că, în cazul în care imobilul este închiriat de o persoană fizică, acestea trebuie să i se aplice aceleași cerințe ca unei persoane juridice sau unei construcții juridice, indiferent de circumstanțele de fapt, de exemplu de numărul de bunuri imobile deținute și închiriate de persoana fizică respectivă, de faptul că activitatea de închiriere a bunurilor imobile nu este legată de activitatea economică sau de alte circumstanțe?

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO 2015, L 141, p. 73).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 26 ianuarie 2023 – AV, BT, CV, DW/Ministero della Giustizia

(Cauza C-41/23, Peigli ⁽¹⁾)

(2023/C 127/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamanți: AV, BT, CV, DW

Pârât: Ministero della Giustizia

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 din Directiva 2003/88 ⁽²⁾ și clauza 4 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care nu prevede, pentru judecătorii de tribunal onorifici și pentru procurorii adjuncți onorifici, niciun drept la plata unei indemnizații pentru perioada de vacanță în care activitatea le este suspendată, nici la protecția socială și de asigurări sociale obligatorii pentru accidente și boli profesionale?
- 2) Clauza 5 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia raportul de muncă pe durată determinată al magistraților onorifici, care poate fi calificat drept raport de serviciu, iar nu drept raport de angajare în cadrul unei autorități publice, pentru care este prevăzut un regim care constă într-un act inițial de numire și o singură posibilitate de prelungire ulterioară, poate face obiectul mai multor prelungiri prevăzute de acte legislative naționale, fără sancțiuni efective și disuasive și fără posibilitatea de a transforma aceste raporturi în contracte de muncă pe durată nedeterminată în cadrul unei autorități publice, într-o situație de fapt care ar fi putut avea efecte compensatorii favorabile în situația juridică a beneficiarilor, din moment ce acestora le-au fost prelungite funcțiile în mod automat, în esență, pentru o perioadă suplimentară?

⁽¹⁾ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

⁽²⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 31 ianuarie 2023 –
Budapest Főváros IV. Kerület Újpest Önkormányzat Polgármesteri Hivatala/Nemzeti Adatvédelmi és
Információszabadság Hatóság**

(Cauza C-46/23, Újpesti Polgármesteri Hivatal)

(2023/C 127/25)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Budapest Főváros IV. Kerület Újpest Önkormányzat Polgármesteri Hivatala

Pârâtă: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 58 alineatul (2), în special literele (c), (d) și (g) din Regulamentul general privind protecția datelor ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că autoritatea de supraveghere a unui stat membru, în exercitarea competențelor sale de adoptare a unor măsuri corective, poate obliga operatorul sau persoana împuternicită de operator să șteargă datele cu caracter personal prelucrate ilegal, chiar și în lipsa unei cereri exprese din partea persoanei vizate, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din același regulament?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare preliminară este că autoritatea de supraveghere poate obliga operatorul sau persoana împuternicită de operator să șteargă datele cu caracter personal prelucrate ilegal, chiar și în lipsa unei cereri din partea persoanei vizate, acest răspuns este independent de aspectul dacă datele cu caracter personal au fost obținute sau nu de la persoana vizată?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO 2016, L 119, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Markkinaoikeus (Finlanda) la 1 februarie 2023 – Alajärven
Sähkö Oy și alții și Elenia Verkko Oyj/Energiavirasto**

(Cauza C-48/23, Alajärven Sähkö și alții)

(2023/C 127/26)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Markkinaoikeus (Tribunalul pentru Litigii Economice)

Părțile din procedura principală

Reclamante: Alajärven Sähkö Oy și alții și Elenia Verkko Oyj

Pârâtă: Energiavirasto

Întrebările preliminare

- 1) Care sunt criteriile ce trebuie aplicate și avute în vedere pentru a aprecia dacă a existat o intervenție în atribuțiile și competențele de reglementare esențiale ale autorității de reglementare naționale de natură a determina nerespectarea cerinței privind independența autorității de reglementare naționale prevăzute la articolul 57 alineatele (4) și (5) din Directiva 2019/944 ⁽¹⁾ sau dacă este vorba despre orientări generale care nu au legătură cu atribuțiile și competențele de reglementare în sensul articolului 59 din Directiva 2019/944?

- 2) O modificare a dispozițiilor de drept național, în modul descris mai sus (punctele 13, 14, 16 și 17, precum și, în special, punctele 36-41 din prezenta cerere preliminară), prin care s-a urmărit, după cum se arată în lucrările pregătitoare ale modificării legii, să se exercite o influență asupra prețurilor de distribuție a energiei, prin modificări ale Legii naționale privind piața energiei electrice în ceea ce privește mediul de reglementare al operatorilor de rețea, prin care însă nu se intervine ca atare direct în tarifele de transport sau de distribuție și nici în metodologiile de calcul al acestor tarife, dar al căror efect a fost că autoritatea de reglementare națională a trebuit totuși să își modifice metodele de control în mijlocul unei perioade de control, trebuie considerată compatibilă, din perspectiva cerinței privind independența autorității de reglementare, cu articolul 57 alineatele (4) și (5) din Directiva 2019/944?

(¹) Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE (JO 2019, L 158, p. 125).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Satversmes tiesa (Letonia) la 1 februarie 2023 – AZ, 1Dream OŪ, Produktech Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd/Latvijas Republikas Saeima

(Cauza C-49/23, 1Dream și alții)

(2023/C 127/27)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Satversmes tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamanți: AZ, 1Dream OŪ, Produktech Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd

Intimat: Latvijas Republikas Saeima

Întrebările preliminare

- 1) O legislație națională în temeiul căreia o instanță națională decide cu privire la confiscarea produselor infracțiunii în cadrul unei proceduri separate privind bunurile obținute în mod ilegal, care este separată de procedura penală principală înainte de constatarea săvârșirii unei infracțiuni și a vinovăției unei persoane, și care prevede de asemenea confiscarea pe baza unor elemente extrase din dosarul penal, este inclusă în domeniul de aplicare al Directivei 2014/42 (¹), în special al articolului 4, și al Deciziei-cadru 2005/212 (²), în special al articolului 2?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, noțiunea de „hotărâre de confiscare”, în sensul Directivei 2014/42, în special al articolului 8 alineatul (6) a doua teză, include nu numai hotărârile judecătorești prin care se declară că bunurile au fost obținute în mod ilegal și prin care se dispune confiscarea lor, ci și hotărârile judecătorești prin care se pune capăt procedurii cu privire la bunurile obținute în mod ilegal?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare, o legislație care nu prevede dreptul persoanelor care au legătură cu bunurile de a ataca hotărârile de confiscare este compatibilă cu articolul 47 din cartă și cu articolul 8 alineatul (6) a doua teză din Directiva 2014/42?
- 4) Principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune ca, în cadrul unei excepții de neconstituționalitate ridicate împotriva unei legislații naționale declarate incompatibile cu dreptul Uniunii, Curtea Constituțională a unui stat membru să rețină că este aplicabil principiul securității juridice și că efectele juridice ale legislației respective sunt menținute temporar, până la momentul stabilit în decizia curții respective ca fiind cel în care dispoziția în litigiu își va înceta efectele?

(¹) Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO 2014, L 127, p. 39).

(²) Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea (JO 2005, L 68, p. 49, Ediție specială 19/vol. 7 p. 147).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 31 ianuarie 2023 – B.E. Srl, Play Game Srl, Coral Srl/Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Cauza C-50/23, B.E. și Play Game)

(2023/C 127/28)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelante: B.E. Srl, Play Game Srl, Coral Srl

Intimate: Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Întrebările preliminare

- 1) Reglementarea națională menționată mai sus încalcă libertățile europene de stabilire și de a desfășura o activitate comercială, în măsura în care: i) conduce la o creștere a redevenței, care nu ține seama de evaluarea dimensiunii întreprinderilor; ii) impune acceptarea prelungirii și a majorării sus-menționate a redevenței, agravată de interdicția de transfer al spațiilor, ca o condiție nerezonabilă pentru a putea participa la noi proceduri de cerere de ofertă, care sunt de asemenea amânate pe o perioadă nedeterminată?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, această restricție poate fi considerată justificată de pretinsa existență a unui motiv imperativ de interes general care ar consta în necesitatea de a asigura alinierea în timp a lansării procedurilor de cerere de ofertă?
- 3) În cazul în care s-ar considera totuși că există un motiv imperativ de interes general, există de asemenea o încălcare a: i) principiului proporționalității, deoarece măsura restrictivă nu este adecvată, oportună și proporțională în sens strict cu obiectivul public indicat în mod formal; ii) principiului concurenței pe piață, deoarece alegerea de a prelungi concesiunile și de a amâna lansarea procedurilor de cerere de ofertă împiedică exercitarea de către operatorii din sector a libertății de a desfășura activități comerciale, cel puțin din punctul de vedere al programării și al planificării necesare ale activităților?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta förvaltningsdomstolen (Suedia) la 6 februarie 2023 – Skatteverket/Digital Charging Solutions GmbH

(Cauza C-60/23, Digital Charging Solutions)

(2023/C 127/29)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din procedura principală

Apelantă: Skatteverket

Intimată: Digital Charging Solutions GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Livrarea efectuată către utilizatorul unui vehicul electric care constă în încărcarea vehiculului la un punct de încărcare constituie o livrare de bunuri în sensul articolului 14 alineatul (1) și al articolului 15 alineatul (1) din Directiva TVA (1)?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, trebuie să se considere că o astfel de livrare este prezentă în toate etapele unui lanț de operațiuni care include o societate intermediară, în cazul în care lanțul de operațiuni este însoțit de un contract în toate etapele, dar numai utilizatorul vehiculului are dreptul de a decide cu privire la aspecte precum cantitatea, momentul achiziționării și locul de încărcare, precum și cu privire la modul de utilizare a electricității?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Recurs introdus la 8 februarie 2023 de Republica Franceză împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 23 noiembrie 2022 în cauzele conexe T-279/20 și T-288/20, CWS Powder Coatings și alții/Comisia și în cauza T-283/20, Billions Europe și alții/Comisia

(Cauza C-71/23 P)

(2023/C 127/30)

Limbile de procedură: germana și engleza

Părțile

Recurentă: Republica Franceză (reprezentanți: B. Fodda, J.-L. Carré, G. Bain, agenți)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, CWS Powder Coatings GmbH, Billions Europe Ltd, Cinkarna Metalurško-kemična Industrija Celje d.d. (Cinkarna Celje d.d.), Evonik Operations GmbH, Kronos Titan GmbH, Precheza a.s., Tayca Corp., Tronox Pigments (Holland) BV, Venator Germany GmbH, Brillux GmbH & Co. KG, Daw SE, Ettengruber GmbH Abbruch und Tiefbau, Ettengruber GmbH Recycling und Verwertung, TIGER Coatings GmbH & Co. KG, Conseil Européen de l'Industrie Chimique – European Chemical Industry Council (Cefic), Conseil Européen de l'Industrie des Peintures, des Encres d'Imprimerie et des Couleurs d'Art (CEPE), British Coatings Federation Ltd (BCF), American Coatings Association, Inc. (ACA), Mytilineos SA, Delfi-Distomon Anonymos Metalleytiki Etaireia, Sto SE & Co. KGaA, Rembrandtin Coatings GmbH, Regatul Danemarcei, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Suediei, Agenția Europeană pentru Produse Chimice, Republica Slovenia, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 23 noiembrie 2022 pronunțată în cauzele conexe T-279/20 și T-288/20, CWS Powder Coatings și alții/Comisia și în cauza T-283/20, Billions Europe și alții/Comisia;
- soluționarea litigiului de către Curte și respingerea acțiunilor introduse în primă instanță de CWS Powder Coatings GmbH, Billions Europe Ltd, Brillux GmbH & Co. KG și Daw SE în cauzele T-279/20, T-283/20 și T-288/20 sau, în cazul în care Curtea consideră că aceste cauze nu sunt în stare de judecată, trimiterea cauzelor spre judecare la Tribunal;
- obligarea CWS Powder Coatings GmbH, Billions Europe Ltd, Brillux GmbH & Co. KG și Daw SE la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, guvernul francez invocă patru motive:

Primul motiv: întrucât a calificat studiul Heinrich drept „studiu decisiv”, Tribunalul, pe de o parte, a denaturat elementele de probă care i-au fost prezentate și, pe de altă parte, a săvârșit o eroare de drept în măsura în care a încălcat principiile stabilite de Regulamentul nr. 1272/2008 referitoare la clasificarea unor substanțe ca fiind cancerigene, și anume principiul evaluării forței probante a datelor și examinarea tuturor celorlalte informații pertinente pentru includerea substanțelor cu potențial cancerigen pentru om în categorii de pericol.

Al doilea motiv: Tribunalul a depășit limitele controlului jurisdicțional întrucât a adoptat o apreciere în mod vădit eronată și a substituit aprecierea Comitetului pentru evaluarea riscurilor din cadrul Agenției Europene pentru Produse Chimice cu propria apreciere.

Al treilea motiv: Tribunalul nu și-a îndeplinit obligația de motivare care îi revine.

Al patrulea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că punctul 3.6.2.2.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune ca o substanță să poată fi considerată în mod intrinsec capabilă să provoace cancer în cazul în care carcinogenicitatea acestei substanțe se manifestă în prezența unei anumite cantități de particule.

(¹) Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO 2008, L 353, p. 1).

**Recurs introdus la 10 februarie 2023 de Kurdistan Workers' Party (PKK) împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a patra) din 14 decembrie 2022 în cauza T-182/21, PKK/Consiliul**

(Cauza C-72/23 P)

(2023/C 127/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Kurdistan Workers' Party (PKK) (reprezentanți: A.M. van Eik, T. Buruma, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- conexarea prezentului recurs cu recursul introdus cu numărul de înregistrare C-44/23 P;
- anularea Hotărârii Tribunalului din 14 decembrie 2022 în cauza T-182/21;
- soluționarea definitivă a aspectelor care fac obiectul prezentului recurs și anularea Deciziei (PESC) 2021/142 ⁽¹⁾ a Consiliului și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/138 ⁽²⁾ al Consiliului din 5 februarie 2021; anularea Deciziei (PESC) 2021/1192 ⁽³⁾ a Consiliului și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/1188 ⁽⁴⁾ al Consiliului din 19 iulie 2021; și anularea Deciziei (PESC) 2022/152 ⁽⁵⁾ a Consiliului și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/147 ⁽⁶⁾ al Consiliului din 3 februarie 2022, în măsura în care privesc PKK (alias KADEK, alias KONGRA-GEL);
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurent în cadrul prezentului recurs și în cauza T-182/21, majorate cu dobânzi.

Motivele și principalele argumente

Recurentul susține că Tribunalul a săvârșit o eroare în hotărârea atacată cu privire la următoarele aspecte:

1. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește articolul 1 alineatul (3) primul paragraf din Poziția comună 2001/931 ⁽⁷⁾ (denumită în continuare: „PC 931”), în special în ceea ce privește interpretarea dată „scopurilor” menționate în aceasta și aplicarea sa în speță. Tribunalul a concluzionat în mod eronat că motivul întemeiat pe încălcarea articolului 1 alineatul (3) din PC 931 trebuie respins.

2. Tribunalul a considerat în mod eronat că Consiliul putea invoca ordinul ministrului de interne al Regatului Unit din 29 martie 2001 (denumit în continuare „decizia UK 2001”) ca fiind o decizie în sensul articolului 1 alineatul (4) din PC 931, întrucât nu este clar dacă evenimentele menționate în expunerea de motive în legătură cu decizia UK 2001 stau la baza deciziei UK 2001, evenimentele respective sunt depășite și nu susțin concluzia potrivit căreia recurentul era un grup terorist în sensul articolului respectiv. Tribunalul a concluzionat în mod eronat că motivul întemeiat pe încălcarea articolului 1 alineatele (3) și (4) din PC 931 trebuie respins întrucât măsurile atacate se întemeiază pe decizia UK 2001.
3. Tribunalul a considerat în mod eronat că reexaminarea efectuată de Consiliu era conformă cu obligațiile care decurg din articolul 1 alineatul (6) din PC 931 și că motivul recurentului întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a articolului 1 alineatul (6) trebuie respins.
4. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește principiul proporționalității și l-a aplicat în mod eronat în prezenta cauză.
5. Tribunalul a considerat în mod eronat că Consiliul a respectat obligația de motivare.

-
- (¹) Decizia (PESC) 2021/142 a Consiliului din 5 februarie 2021 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2020/1132 (JO 2021, L 43, p. 14).
- (²) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/138 al Consiliului din 5 februarie 2021 privind punerea în aplicare a articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1128 (JO 2021, L 43, p. 1).
- (³) Decizia (PESC) 2021/1192 a Consiliului din 19 iulie 2021 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2021/142 (JO 2021, L 258, p. 42).
- (⁴) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1188 al Consiliului din 19 iulie 2021 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/138 (JO 2021, L 258, p. 14).
- (⁵) Decizia (PESC) 2022/152 a Consiliului din 3 februarie 2022 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2021/1192 (JO 2022, L 25, p. 13).
- (⁶) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/147 al Consiliului din 3 februarie 2022 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/1188 (JO 2022, L 25, p. 1).
- (⁷) Poziția comună a Consiliului din 27 decembrie 2001 privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO 2001, L 344, p. 93, Ediție specială, 18/vol. 1, p. 179).

**Recurs introdus la 14 februarie 2023 de Comisia Europeană împotriva Hotărârilor Tribunalului
(Camera a noua extinsă) din 23 noiembrie 2022 în cauzele conexe T-279/20 și T-288/20, CWS
Powder-Coatings și alții/Comisia, precum și în cauza 283/20, Billions-Europe și alții/Comisia**

(Cauza-82/23 P)

(2023/C 127/32)

Limbile de procedură: germana și engleza

Părți

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Delaude, A. Dawes, R. Lindenthal și M. Noll-Ehlers, în calitate de agenți)

Celelalte părți din procedură: CWS Powder Coatings GmbH, Billions Europe Ltd, Cinkarna Metalurško-kemična Industrija Celje d.d. (Cinkarna Celje d.d.), Evonik Operations GmbH, Kronos Titan GmbH, Precheza a.s., Tayca Corp., Tronox Pigments (Holland) BV, Venator Germany GmbH, Brillux GmbH & Co. KG, Daw SE, Ettengruber GmbH Abbruch und Tiefbau, Ettengruber GmbH Recycling und Verwertung, TIGER Coatings GmbH & Co. KG, Conseil Européen de l'Industrie Chimique – European Chemical Industry Council (Cefic), Conseil Européen de l'Industrie des Peintures, des Encres d'Imprimerie et des Couleurs d'Art (CEPE), British Coatings Federation Ltd (BCF), American Coatings Association, Inc. (ACA), Mytilineos SA, Delfi-Distomon Anonymos Metalleytiki Etaireia, Sto SE & Co. KGaA, Rembrandtin Coatings GmbH, Regatul Danemarcei, Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Suediei, Agenția Europeană pentru Produse Chimice, Republica Slovenia, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene.

Concluzii

- anularea Hotărârilor Tribunalului Uniunii Europene din 23 noiembrie 2022 în cauzele conexe T-279/20 și T-288/20, CWS Powder Coatings și alții/Comisia, precum și în cauza T-283/20, Billions Europe și alții/Comisia;
- respingerea celui de al doilea motiv al acțiunilor, a primului și a celui de al cincilea aspect al celui de al șaptelea motiv al acțiunilor și a celui de al optulea motiv al acțiunilor în cauzele conexe T-279/20 și T-288/20, precum și a primului motiv al acțiunii în cauza T-283/20;
- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe cu privire la motivele acțiunilor cu privire la care acesta nu s-a pronunțat, și
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, Comisia invocă trei motive:

Primul motiv întemeiat pe faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin denaturarea probelor aflate la dispoziția sa atunci când a concluzionat că Comitetul pentru evaluarea riscurilor (CER) al Agenției Europene pentru Produse Chimice și Comisia au săvârșit o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește fiabilitatea și acceptabilitatea studiului pe animale publicat în anul 1995 de Heinrich și alții.

Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept înlocuind aprecierea CER și a Comisiei cu propria apreciere atunci când a concluzionat că CER nu a luat în considerare toate elementele pertinente pentru a calcula supraîncărcarea pulmonară din studiul Heinrich.

Al treilea motiv întemeiat pe faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare juridică concluzionând că clasificarea și etichetarea contestate nu vizau o substanță susceptibilă în mod intrinsec să provoace cancerul.

Recurs introdus la 17 februarie 2023 de European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 8 decembrie 2022 în cauza T-769/21, Euranimi/Comisia

(Cauza C-95/23 P)

(2023/C 127/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (reprezentanți: V. Villante, D. Rovetta, M. Campa, P. Gjørtler, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- declararea prezentului recurs ca fiind admisibil;
- anularea ordonanței atacate și declararea acțiunii introduse de EURANIMI ca fiind admisibilă;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru examinarea pe fond a acțiunii EURANIMI;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentului recurs și procedurii în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurenta invocă trei motive principale:

Primul motiv de recurs: Eroare de drept în interpretarea articolului 263 al patrulea paragraf TFUE și în special a condiției privind „afectarea directă și individuală”. Calificare eronată a faptelor.

Al doilea motiv de recurs: Eroare de drept în interpretarea tezei finale a articolului 263 al patrulea paragraf TFUE și a noțiunii de act normativ care nu presupune măsuri de executare. Calificare eronată a faptelor și denaturare a elementelor de probă.

Al treilea motiv de recurs: Calificare eronată a faptelor și denaturare a elementelor de probă.

Recurs introdus la 24 februarie 2023 de PT Pelita Agung Agrindustri, PT Permata Hijau Palm Oleo împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 14 decembrie 2022 în cauza T-143/20, PT Pelita Agung Agrindustri și PT Permata Hijau Palm Oleo/Comisia

(Cauza C-112/23 P)

(2023/C 127/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: PT Pelita Agung Agrindustri, PT Permata Hijau Palm Oleo (reprezentanți: F. Graafsma și J. Cornelis, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, European Biodiesel Board (EBB)

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/2092 al Comisiei din 28 noiembrie 2019 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de biomotorină originară din Indonezia ⁽¹⁾; și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente în cadrul prezentului recurs, precum și a celor efectuate în cadrul procedurii în fața Tribunalului; sau, alternativ,
- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal; și
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată aferente procedurii în fața Tribunalului și recursului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentele invocă șase motive.

Primul motiv, întemeiat pe faptul că hotărârea atacată ar fi interpretat în mod eronat articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽²⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”) și ar fi denaturat elementele de probă atunci când a constatat existența unei blocări semnificative a prețurilor.

Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că hotărârea atacată ar fi interpretat în mod eronat constatările raportului grupului special al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) intitulat „Uniunea Europeană – Măsuri antidumping privind biomotorina originară din Indonezia”, adoptat la 25 ianuarie 2018 (WT/DS 480/R), sau, alternativ, nu ar fi ținut seama de aceste constatări.

Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că hotărârea atacată ar fi interpretat în mod eronat constatările raportului grupului special al OMC intitulat „China – Măsuri antidumping și compensatorii instituite asupra producției de pui de carne din Statele Unite ale Americii”, adoptat la 2 august 2013 (WT/DS 427/R), precum și alte decizii relevante ale OMC și ale instanțelor Uniunii.

Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că hotărârea atacată ar fi interpretat în mod eronat articolul 8 alineatul (1) din regulamentul de bază atunci când a concluzionat că un calcul al subcotării care nu ține seama de 45 % din vânzările industriei din Uniune este conform cu cerința legală a unei analize bazate pe o examinare obiectivă și pe elemente de probă pozitive.

Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că hotărârea atacată ar fi denaturat elementele de probă atunci când a concluzionat că subvențiile din Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei nu erau acordate în raport cu cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate.

Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că hotărârea atacată ar fi interpretat în mod eronat argumentul recurentelor și articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază.

⁽¹⁾ JO 2019, L 317, p. 42.

⁽²⁾ JO 2016, L 176, p. 55.

Recurs introdus la 28 februarie 2023 de Swissgrid AG împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 21 decembrie 2022 în cauza T-127/21, Swissgrid/Comisia

(Cauza C-121/23 P)

(2023/C 127/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Swissgrid AG (reprezentanți: P. De Baere, P. L'Ecluse, K. T'Syen și V. Lefever, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- anularea ordonanței atacate;
- respingerea excepției de inadmisibilitate invocate de Comisie, constatarea admisibilității acțiunii în anulare și trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe pe fond;
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive.

Primul motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a aplicat un criteriu juridic incorect pentru a decide dacă decizia cuprinsă într-o scrisoare din 17 decembrie 2020 semnată de directorul Direcției Generale pentru Energie a Comisiei (denumită în continuare „decizia atacată”) constituie un act atacabil în sensul articolului 263 TFUE.

Al doilea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a afirmat că articolul 1 alineatele (6) și (7) din Regulamentul (UE) 2017/2195 al Comisiei din 23 noiembrie 2017 de stabilire a unei linii directe privind echilibrarea sistemului de energie electrică ⁽¹⁾ nu conferă recurentei drepturi care sunt susceptibile să fie afectate de decizia atacată.

Al treilea motiv: ordonanța atacată este insuficient motivată pentru a susține concluzia determinantă că articolul 1 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2017/2195 al Comisiei nu conferă nici un drept recurentei.

⁽¹⁾ JO 2017, L 312, p. 6.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Austrian Power Grid și alții/ACER

(Cauza T-606/20) ⁽¹⁾

(„Energie – Piața internă de energie electrică – Cadrul de punere în aplicare a platformei europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare automată – Procedură de adoptare a clauzelor, a condițiilor și a metodologiilor – Respingere a propunerii comune a operatorilor de sistem – Competența ACER – Eroare de drept – Dreptul la apărare – Obligație de motivare”)

(2023/C 127/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Austrian Power Grid AG (Viena, Austria) și celelalte 7 reclamante ale căror denumiri figurează în anexă (reprezentanți: M. Levitt, avocat, B. Byrne și D. Jubrail, solicitors)

Pârâtă: Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (reprezentanți: E. Ameye, avocată, A. Tellidou și E. Tremmel, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamantele solicită anularea Deciziei camerei de recurs a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) din 16 iulie 2020 de confirmare a Deciziei 02/2020 a ACER din 24 ianuarie 2020 privind cadrul de punere în aplicare a platformei europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare automată (denumită în continuare „platforma aFRR”) și de respingere a acțiunilor acestora în cauza A-001-2020 (consolidată), în măsura în care această decizie le privește, precum și anularea articolului 1 din Decizia 02/2020, a articolului 3 alineatul (3) și alineatul (4) litera (b), a articolului 4 alineatul (6), a articolului 6, a articolului 11 alineatul (1) litera (c) și a articolului 12 din cadrul de punere în aplicare a platformei aFRR, astfel cum figurează în anexa I la Decizia 02/2020.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Austrian Power Grid AG și celelalte reclamante ale căror denumiri figurează în anexă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 414, 30.11.2020.

Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Austrian Power Grid și alții/ACER(Cauza T-607/20) ⁽¹⁾

(„Energie – Piața internă de energie electrică – Cadru de punere în aplicare a platformei europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare manuală – Procedură de adoptare a clauzelor, a condițiilor și a metodologiilor – Respingere a propunerii comune a operatorilor de sistem – Competența ACER – Eroare de drept – Dreptul la apărare – Obligația de motivare”)

(2023/C 127/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Austrian Power Grid AG (Viena, Austria) și celelalte 7 reclamante ale căror denumiri figurează în anexă (reprezentanți: M. Levitt, avocat, B. Byrne și D. Jubrail, solicitors)

Pârâtă: Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (reprezentanți: E. Ameye, avocată, A. Tellidou și E. Tremmel, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamantele solicită anularea Deciziei camerei de recurs a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) din 16 iulie 2020 de confirmare a Deciziei 03/2020 a ACER din 24 ianuarie 2020 privind cadrul de punere în aplicare a platformei europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare manuală (denumită în continuare „platforma mFRR”) și de respingere a acțiunilor acestora în cauza A-002-2020 (consolidată), în măsura în care această decizie le privește, precum și anularea articolului 1 din Decizia 03/2020, a articolului 3 alineatul (3) și alineatul (5) litera (b), a articolului 4 alineatul (6), a articolului 6, a articolului 11 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) litera (c) și a articolului 12 din cadrul de punere în aplicare a platformei mFRR, astfel cum figurează în anexa I la Decizia 03/2020.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Austrian Power Grid AG și celelalte reclamante ale căror denumiri figurează în anexă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 414, 30.11.2020.

Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – UPL Europe și Indofil Industries (Netherlands)/Comisia(Cauza T-742/20) ⁽¹⁾

[„Produse fitosanitare – Substanța activă mancozeb – Nereînnoirea aprobării – Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 844/2012 – Procedură de evaluare a cererii de reînnoire a aprobării unei substanțe active – Desemnarea unui nou stat membru raportor ca urmare a retragerii din Uniune a fostului stat membru raportor – Dreptul la apărare – Principiul bunei administrări – Eroare vădită de apreciere – Procedură privind clasificarea și etichetarea armonizate – Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 – Încredere legitimă”]

(2023/C 127/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: UPL Europe Ltd (Warrington, Regatul Unit), Indofil Industries (Netherlands) BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: C. Mereu și P. Sellar, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Dawes, G. Koleva și F. Castilla Contreras, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamantele solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/2087 al Comisiei din 14 decembrie 2020 privind nereînnoirea aprobării substanței active mancozeb, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei (JO 2020, L 423, p. 50).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) UPL Europe Ltd și Indofil Industries (Netherlands) BV suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei acțiuni.
- 3) Indofil Industries (Netherlands) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană în cadrul procedurii de măsuri provizorii.

(¹) JO C 53, 15.2.2021.

Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Aquind și alții/ACER

(Cauza T-492/21) (¹)

[„Energie – Competența ACER – Retragera Regatului Unit din Uniune – Eroare de drept – Articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2019/943 – Articolul 92 din Acordul de retragere – Regimul de scutire ad-hoc de la articolul 308 și din anexa 28 la Acordul comercial și de cooperare”]

(2023/C 127/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Aquind Ltd (Londra, Regatul Unit), Aquind Energy Sàrl (Luxemburg, Luxemburg), Aquind SAS (Rouen, Franța) (reprezentanți: S. Goldberg, solicitor, și E. White, avocat)

Pârâtă: Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (reprezentanți: P. Martinet și E. Tremmel, agenți, asistați de B. Creve, avocat)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Parlamentul European (reprezentanți: A. Tamás și O. Denkov, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. Lo Monaco, L. Vétillard și É. Sitbon, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamantele solicită anularea deciziei Comisiei de apel a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) din 4 iunie 2021 privind o cerere de derogare referitoare la o interconexiune electrică între rețelele de transport de energie electrică din Regatul Unit și din Franța.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

- 2) Aquind Ltd, Aquind SAS, Aquind Energy Sàrl și Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) vor suporta propriile cheltuieli de judecată.
- 3) Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene vor suporta propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 391, 27.9.2021.

Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Belaeronavigatsia/Consiliul

(Cauza T-536/21) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate având în vedere situația din Belarus – Liste ale persoanelor, ale entităților și ale organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice – Includerea și menținerea numelui reclamantului pe liste – Noțiunea de «persoană răspunzătoare de presiune» – Eroare de apreciere – Proporționalitate”)

(2023/C 127/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Belaeronavigatsia (Minsk, Belarus) (reprezentant: M. Michaluskas, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: R. Meyer și S. Van Overmeire, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezențanți: C. Giolito și M. Carpus Carcea, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei (PESC) 2021/1001 a Consiliului din 21 iunie 2021 de modificare a Deciziei 2012/642/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Belarus (JO 2021, L 219 I, p. 67), precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/999 al Consiliului din 21 iunie 2021 privind punerea în aplicare a articolului 8a alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 privind măsuri restrictive împotriva Belarus (JO 2021, L 219 I, p. 55), a Deciziei (PESC) 2022/307 a Consiliului din 24 februarie 2022 de modificare a Deciziei 2012/642/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Belarus (JO 2022, L 46, p. 97) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/300 al Consiliului din 24 februarie 2022 privind punerea în aplicare a articolului 8a din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Belarus (JO 2022, L 46, p. 3), în măsura în care aceste acte o privesc.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Belaeronavigatsia să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană va suporta propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 422, 18.10.2021.

**Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Mostostal/EUIPO – Polimex – Mostostal
(MOSTOSTAL)**

(Cauza T-684/21) ⁽¹⁾

**[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală
MOSTOSTAL – Obligația de motivare – Articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001”]**

(2023/C 127/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Mostostal S.A. (Varșovia, Polonia) (reprezentanți: C. Saettel și K. Krawczyk, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Polimex – Mostostal S.A. (Varșovia) (reprezentanți: J. Kubalski, K. Szczudlik și M. Hyży, avocați)

Obiectul

Prin acțiunea sa formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 30 iulie 2021 (cauza R 2508/2019-5).

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 30 iulie 2021 (cauza R 2508/2019-5).
- 2) Obligă EUIPO să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Mostostal S.A.
- 3) Polimex – Mostostal S.A. va suporta propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 2, 3.1.2022.

Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – LG Electronics/EUIPO – ZTE Deutschland (V10)

(Cauza T-741/21) ⁽¹⁾

**[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală V10 –
Motiv absolut de refuz – Semn alfanumeric – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din
Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE)
2017/1001]”]**

(2023/C 127/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: LG Electronics, Inc. (Seul, Coreea de Sud) (reprezentant: M. Bölling, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: ZTE Deutschland GmbH (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: T. M. Müller și C. Sauerborn, avocați)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii formulate în temeiul articolului 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 14 septembrie 2021 (cauza R 2101/2020-5).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă LG Electronics, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 37, 24.1.2022.

Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Topcart/EUIPO – Carl International (TC CARL)

(Cauza T-8/22) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative TC CARL – Marca națională figurativă anterioară carl touch – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2023/C 127/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Topcart GmbH (Wiesbaden, Germania) (reprezentant: M. Hoffmann, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: M. Eberl și T. Klee, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Carl International (Limonest, Franța)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 8 octombrie 2021 (cauza R 2561/2018-2).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Topcart GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 84, 21.2.2022.

Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Asesores Comunitarios/Comisia**(Cauza T-77/22) ⁽¹⁾****[„Acces la documente – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Documente referitoare la planul de relansare și de reziliență prezentat Comisiei de un stat membru – Documente care emană de la un stat membru – Respingerea cererii de acces – Excepția privind protecția politicii financiare, monetare sau economice a Uniunii sau a unui stat membru”]**

(2023/C 127/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Asesores Comunitarios, SL (Madrid, Spania) (reprezentant: J. Monrabà Bagan, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Spina, T. Adamopoulos și M. Burón Pérez, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Regatul Spaniei (reprezentanți: A. Gavela Llopis și L. Aguilera Ruiz, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Comisiei Europene din 3 decembrie 2021 prin care i s-a respins cererea de acces la anumite documente care au fost emise de Regatul Spaniei, acces solicitat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Asesores Comunitarios, SL va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Regatul Spaniei va suporta propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 138, 28.3.2022

Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Bambu Sales/EUIPO (BAMBU)**(Cauza T-82/22) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de marcă a Uniunii Europene verbală BAMBU – Motive absolute de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]**

(2023/C 127/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bambu Sales, Inc. (Secaucus, New Jersey, Statele Unite) (reprezentant: T. Stein, lawyer)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Eberl și T. Frydendahl, agenți)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii întemeiate pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (cauza R 1702/2020-1).

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 16 decembrie 2021 (cauza R 1702/2020-1), în măsura în care vizează produsele următoare: vaporizatoare pentru ingerarea și inhalarea tutunului și a altor substanțe pe bază de ierburi; vaporizatoare electronice, respectiv țigărete electronice, și vaporizatoare electronice pentru fumători, utilizate ca alternativă la țigăretele tradiționale; cartușe de vaporizator pentru fumători vândute goale; cuttere pentru trabucuri; țigărete electrice; trabucuri electrice; țigărete electronice; cartușe de reumplere vândute goale pentru țigări electronice; trabucuri electronice; piese de narghilea, respectiv tuburi; tuburi cu gaz lichefiat pentru brichete; articole pentru fumători, respectiv recipiente metalice de buzunar cu capac pentru chiștoace de țigări; curățătoare pentru pipă de tutun; curățătoare pentru pipă de fumat.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Bambu Sales, Inc. și EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 148, 4.4.2022.

**Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Rimini Street/EUIPO
(OTHER COMPANIES DO SOFTWARE WE DO SUPPORT)**

(Cauza T-204/22) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală OTHER COMPANIES DO SOFTWARE WE DO SUPPORT – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2023/C 127/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Rimini Street, Inc. (Las Vegas, Nevada, Statele Unite) (reprezentant: E. Ratjen, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: E. Śliwińska și T. Frydendahl, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 14 februarie 2022 (cauza R 1389/2021-4).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Rimini Street, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 222, 7.6.2022

Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Freixas Montplet și alții/Comitetul Regiunilor**(Cauza T-260/22) ⁽¹⁾****[„Funcție publică – Funcționari – Promovare – Exercițiu de promovare 2021 – Decizie de a nu înscrie numele reclamantului pe lista funcționarilor eligibili pentru promovare – Data la care este apreciată vechimea în grad – Articolul 45 alineatul (1) din Statut – Egalitate de tratament”]**

(2023/C 127/47)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: David Freixas Montplet (Berchem-Sainte-Agathe, Belgia), Gustavo López Cutillas (Woluwe-Saint-Pierre, Belgia), Valeria Schirru (Bruxelles, Belgia), Svetlozar Andreev (Bruxelles) (reprezentanți: L. Levi și P. Baudoux, avocate)

Pârât: Comitetul Regiunilor (reprezentant: B. Rentmeister, agent)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii lor formulate în temeiul articolului 270 TFUE, reclamanții solicită anularea listei, întocmită de Comitetul Regiunilor, a funcționarilor eligibili pentru promovare pentru exercițiul de promovare 2021, în măsura în care aceasta nu include numele lor.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnii David Freixas Montplet și Gustavo López Cutillas, doamna Valeria Schirru și domnul Svetlozar Andreev vor suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comitetul Regiunilor.

⁽¹⁾ JO C 244, 27.6.2022.

Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2023 – Das Neves/Comisia**(Cauza T-357/22) ⁽¹⁾****[„Funcție publică – Funcționari – Procedură disciplinară – Avertisment – Articolul 21 din statut – Dreptul la apărare – Răspundere”]**

(2023/C 127/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: José Das Neves (La Hulpe, Belgia) (reprezentant: J.-P. Vandersteen, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Bohr și I. Melo Sampaio, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 270 TFUE, reclamantul solicită, pe de o parte, anularea deciziei Comisiei Europene din 12 octombrie 2021 prin care aceasta i-a adresat un avertisment în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din anexa IX la Statutul funcționarilor Uniunii Europene și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care l-ar fi suferit ca urmare a acestei decizii.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul José Das Neves la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 294, 1.8.2022.

Ordonanța Tribunalului din 9 februarie 2023 – Aziz/Comisia

(Cauza T-266/22) (¹)

[„Acțiune în anulare – Protecția datelor cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2018/1725 – Articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură – Nerespectarea cerințelor de formă – Inadmisibilitate”]

(2023/C 127/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Ahmad Aziz (Pietà, Malta) (reprezentant: L. Cuschieri, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouchagiar și H. Kranenborg, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamantul solicită în esență anularea Deciziei Ares(2022) 2457760 a Comisiei Europene din 1 aprilie 2022 și a Deciziei Ares(2022) 3227480 a Comisiei din 26 aprilie 2022, privind cererile de acces la datele sale cu caracter personal și de rectificare a datelor respective.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind inadmisibilă.
- 2) Domnul Ahmad Aziz va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 359, 19.9.2022.

Ordonanța Tribunalului din 9 februarie 2023 – Aziz/Comisia

(Cauza T-286/22) (¹)

[„Acțiune în anulare – Protecția datelor cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2018/1725 – Articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură – Nerespectarea cerințelor de formă – Inadmisibilitate”]

(2023/C 127/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Ahmad Aziz (Pietà, Malta) (reprezentantă: L. Cuschieri, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouchagiar și H. Kranenborg, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamantul solicită, în esență, anularea deciziei implicite a Comisiei Europene din 16 mai 2022 de a nu îi furniza datele sale personale în termenul stabilit.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Domnul Ahmad Aziz va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 359, 19.9.2022.

Ordonanța Tribunalului din 14 februarie 2023 – Laboratorios Ern/EUIPO – Arrowhead Pharmaceuticals (TRiM)

(Cauza T-428/22) (¹)

(„Marca Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală TRiM – Mărcile naționale verbale anterioare RYM – Expirarea înregistrării internaționale – Litigiu rămas fără obiect – Nepronunțarea asupra fondului”)

(2023/C 127/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: S. Correa Rodríguez, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Ringelhann și T. Frydendahl, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Arrowhead Pharmaceuticals, Inc. (Pasadena, California, Statele Unite)

Obiectul

Prin acțiunea formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamanta, titulară a mărcilor spaniole verbale anterioare RYM, solicită anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 12 aprilie 2022 (cauza R 1158/2021-2), prin care i s-a respins opoziția formulată împotriva protecției pe teritoriul Uniunii Europene a înregistrării internaționale nr. 1411062 referitoare la semnul verbal TRiM aparținând celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO, Arrowhead Pharmaceuticals, Inc.

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra acțiunii.
- 2) Fiecare parte va suporta propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 326, 29.8.2022.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 14 februarie 2023 – Ferreira de Macedo Silva/Frontex

(Cauza T-595/22 R)

(„Măsurile provizorii – Funcție publică – Agenți temporari – Concediere înainte de sfârșitul stagiului – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)

(2023/C 127/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Carlos Miguel Ferreira de Macedo Silva (Cercal do Alentejo, Portugalia) (reprezentant: L. Rolo, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (reprezentanți: S. Karkala, agent, asistată de B. Wagenbauer, avocat)

Obiectul

Prin cererea sa întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE, reclamantul solicită suspendarea executării Deciziei Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) din 29 august 2022 privind rezilierea contractului său de agent temporar înainte de sfârșitul perioadei de stagiu

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 6 ianuarie 2023 – PS/SEAE

(Cauza T-4/23)

(2023/C 127/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: PS (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Champetier, avocați)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Ares (2022)6765407 a Serviciului European de Acțiune Externă din 30 septembrie 2022 de respingere a reclamației sale din 20 mai 2022 și, în măsura în care este necesar, anularea deciziei din 22 februarie 2022 de respingere a cererii sale din 20 octombrie 2021 privind acordarea de despăgubiri;
- obligarea la plata sumei de 65 000 de euro cu titlu de despăgubire financiară pentru prejudiciul său profesional, a sumei de 75 000 de euro cu titlu de despăgubire financiară pentru prejudiciul său medical și a sumei de 3 289 200 de euro cu titlu de despăgubire financiară pentru repararea prejudiciului său material;
- obligarea la rambursarea tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul prezentului recurs.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că pârâtul a săvârșit erori și a adoptat un comportament nelegal întrucât:

- transferul reclamantului pe un alt post a determinat o retrogradare clară a nivelului său profesional în comparație cu nivelul profesional corespunzător sarcinilor și funcțiilor pentru care a fost angajat în cadrul delegației Uniunii Europene în țara terță în cauză;
- acesta și-ar fi încălcat obligația de diligență care îi revine în mod normal administrației prin faptul că nu a luat în considerare consecințele grave ale deciziei neașteptate de încetare a contractului reclamantului și a transferului său, implicând bunăstarea acestuia și a familiei sale.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că reclamantul a suferit un prejudiciu, întrucât comportamentul culpabil al pârâtului a avut consecințe grave pentru reclamant, ceea ce a determinat două serii de prejudicii, în mod succesiv de natură profesională și morală:
 - în primul rând, reclamantul suferă un prejudiciu profesional și o atingere adusă reputației;
 - în al doilea rând, reclamantul ar fi suferit un prejudiciu de sănătate și un prejudiciu moral.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe existența unei legături de cauzalitate vădite între fapta ilicită săvârșită de pârât și prejudiciul suferit de reclamant.

Ațiune introdusă la 17 ianuarie 2023 – UI/Comisia

(Cauza T-14/23)

(2023/C 127/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: UI (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei comisiei de evaluare din 2 mai 2022 (denumită în continuare „prima decizie atacată”) privind respingerea cererii de reexaminare a deciziei sale de excludere a reclamantului din etapa următoare a concursului general EPSO/AST-SC/10/20 – Secretari (SC 1/SC 2) (denumit în continuare „concursul”), a deciziei implicite de respingere a autorității împuternicite să facă numiri din 7 octombrie 2022 privind reclamația introdusă de reclamant la 7 iunie 2022 în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumită în continuare „a doua decizie atacată”), și a deciziei explicite ARES (2022) s. 8274712 a autorității împuternicite să facă numiri din 27 octombrie 2022 de respingere a reclamației menționate mai sus (denumită în continuare „a treia decizie atacată”);
- obligarea pârâtei la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamant în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea, în ceea ce privește prima și a doua decizie atacată, a anunțului de concurs EPSO/AST-SC/10/20 – Secretari (SC 1/SC 2) (denumit în continuare „anunțul de concurs”), întrucât comisia de evaluare ar fi definit și aplicat în mod nelegal noi criterii de eligibilitate, neprevăzute de anunțul de concurs.
2. Al doilea motiv, întemeiat, în ceea ce privește prima și a doua decizie atacată, pe o eroare vădită în aplicarea regulilor din anunțul de concurs. Reclamantul susține că, întrucât criteriile de eligibilitate adoptate de comisia de evaluare sunt contrare anunțului de concurs, acestea ar trebui anulate. Singura regulă legală și aplicabilă de eligibilitate a candidaților la acest concurs este cea stabilită în anunțul de concurs. Comisia de evaluare a săvârșit o eroare vădită în aplicarea regulii respective.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe lipsa unei motivări suficiente și adecvate în ceea ce privește prima și a doua decizie atacată. Reclamantul susține că, în decizia sa din 7 martie 2022, comisia de evaluare a concluzionat că reclamantul nu era eligibil pentru a se califica în faza următoare a concursului, întrucât nu deținea o experiență profesională de șapte ani care să aibă o legătură directă cu natura atribuțiilor. Comisia de evaluare a ajuns la această concluzie numai pe baza noilor criterii. Decizia nu ar fi prevăzut decât un rezumat al motivelor incluse în decizie ca hiperlink. În răspunsul la cererea de reexaminare din 2 mai 2022, comisia de evaluare a confirmat această decizie, limitându-se să repete motivarea deciziei inițiale din 7 martie 2022. Nu a fost furnizată nicio explicație precisă care să permită reclamantului să înțeleagă motivul deciziei comisiei de evaluare.

4. Al patrulea motiv, întemeiat, cu titlu subsidiar și în ceea ce privește a treia decizie atacată, pe o nerespectare a regulii din anunțul de concurs referitoare la eligibilitatea candidaților. Reclamantul susține că a treia decizie atacată este de asemenea nelegală întrucât confirmă aplicarea unor criterii contrare anunțului de concurs.
5. Al cincilea motiv, cu titlu subsidiar și în ceea ce privește a treia decizie atacată, întemeiat pe o eroare vădită în aplicarea noilor criterii stabilite de comisia de evaluare. Reclamantul susține că, chiar dacă s-ar admite că comisia de evaluare a definit în mod corect noile criterii de eligibilitate (*quod non*), trebuie totuși să se observe că comisia de evaluare a săvârșit o eroare vădită de apreciere în aplicarea lor.

Acțiune introdusă la 2 februarie 2023 – Acqua & Sole/Comisia

(Cauza T-39/23)

(2023/C 127/55)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Acqua & Sole Srl (Milano, Italia) (reprezentanți: P. Ferraris, E. Robaldo și F. Trolli, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare a Comisiei Europene din 2 decembrie 2022 C(2022) 8645 final de aprobare a Planului Strategic PAC 2023-2027 al Italiei, în măsura în care, în indicarea intervențiilor care vizează angajamentele în materie de mediu și de climă (SRA), această decizie stabilește, ca angajament de a cărui respectare este condiționată acordarea contribuțiilor, interdicția de utilizare în agricultură a nămolurilor biologice și a oricărui alt deșeu recuperat în operațiuni R10 prevăzute în partea IV din Decretul legislativ nr. 152/2006 și impune utilizarea exclusivă a fertilizanților recunoscuți în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1009 și/sau de fertilizanți organici ale căror matrice constitutive sunt incluse în acesta.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului (UE) 2021/2115⁽¹⁾ și pe încălcarea Comunicării Comisiei Europene „Ensuring availability and affordability of fertilizers – COM (2022) 590 final” din 9 noiembrie 2022
 - Regulamentul (UE) 2021/2115, în reglementarea acordării contribuțiilor în agricultură, nu conține nicio dispoziție care să excludă utilizarea nămolurilor biologice și a produselor derivate din acestea, a căror utilizare este, dimpotrivă, încurajată, în cadrul PAC, chiar de către Comisia Europeană, care a exprimat o preferință clară pentru utilizarea nămolurilor în agricultură, ultima dată în Comunicarea „Ensuring availability and affordability of fertilizers – COM (2022) 590 final” din 9 noiembrie 2022.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea Directivei 2008/98/CE⁽²⁾ și a Directivei (UE) 2018/851⁽³⁾, a principiilor economiei circulare și a Directivei 86/278/CEE⁽⁴⁾
 - Interdicția generalizată a utilizării nămolurilor biologice prin recuperarea lor în agricultură, prevăzută în Planul Strategic Național PAC 2023-2027 (PSP) aprobat de Comisie și, așadar, tratamentul defavorabil rezervat activității corespunzătoare în raport cu fertilizanții din Regulamentul (UE) 2019/1009⁽⁵⁾, este în contradicție clară cu modelul actual de dezvoltare stabilit la nivel comunitar, care se bazează pe așa-zisa „economie circulară” și pe valorizarea deșeurilor pentru producția energetică, inclusiv în scopul conservării resurselor naturale.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea Directivei 86/278/CEE și pe denaturarea pieței și a concurenței în defavoarea operatorilor sectorului recuperării nămolurilor biologice
- Interdicția generalizată a utilizării nămolurilor biologice prin recuperarea lor în agricultură determină efecte de denaturare a concurenței inadmisibile și nejustificate, care, pe lângă faptul că sunt contrare Directivei 86/278/CEE, aduc atingere poziției pe piață a celorlalți operatori activi în sectorul recuperării nămolurilor biologice, dezavantajându-i în raport cu producătorii altor fertilizanți organici și chimici.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE, pe Regulamentul (UE) 2021/2115 și pe Directiva 86/278/CEE: lipsa unei cercetări, denaturarea faptelor, neîndeplinirea condițiilor, caracter contradictoriu, caracter ilocic vădit, inegalitate de tratament și nemotivare gravă
- PSP aprobat de Comisie, în măsura în care interzice utilizarea nămolurilor biologice și a celorlalte deșeuri recuperate în R10, precum și a fertilizanților neîncluși în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2019/1009, este total nemotivat, împrejurare care relevă absența îndeplinirii condițiilor necesare pentru a se ajunge la o asemenea decizie, precum și caracterul său contrar principiilor legislației privind recuperarea nămolurilor biologice în agricultură, ceea ce determină o inegalitate de tratament inadmisibilă în raport cu ceilalți fertilizanți.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului (UE) 2021/2115 și pe încălcarea principiului proporționalității
- Îndeplinirea obiectivelor urmărite de intervențiile SRA contestate nu este în niciun caz afectată sau compromisă de utilizarea nămolurilor biologice în folosul agriculturii, utilizarea acestora este de fapt total nerelevantă pentru obiectivele de protecție a mediului și de îmbunătățire a practicilor agricole de atins, astfel încât sacrificiul impus reclamantei, pe lângă faptul că este nejustificat, este exagerat și prea aspru în raport cu interesele publice care se pretinde că ar fi protejate.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe abuzul de putere pentru abatere de la obiectul esențial. Neîndeplinirea condițiilor pentru adoptarea interdicțiilor de utilizare a nămolurilor și a produselor derivate
- Având în vedere că opțiunea de a interzice, în legătură cu intervențiile SRA contestate, utilizarea nămolurilor, nu are o justificare adecvată tehnico-științifică și este, din punct de vedere tehnic, nemotivată în esență, aceasta încalcă obiectivul efectiv urmărit de la care se face abatere, care este acela de a exclude reutilizarea agricolă a nămolurilor biologice în agricultură, prejudiciind, din punctul de vedere al contribuțiilor, exploatarea agricolă care înțelege să facă această alegere pentru fertilizarea propriilor terenuri.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 70 din Regulamentul (UE) 2021/2115 din 2 decembrie 2021 și a principiului proporționalității
- PSP aprobat de Comisie a impus, prin intervențiile SRA contestate, o perioadă de angajament de 5 ani, în condițiile în care articolul 70 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2021/2115 prevede o durată maximă de 24 de luni.

(¹) Regulamentul (UE) 2021/2115 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate de statele membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013 și (UE) nr. 1307/2013 (JO 2021, L 435, p.1).

(²) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (Text cu relevanță pentru SEE) (JO 2008, L 312, p. 3).

(³) Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile (Text cu relevanță pentru SEE) (JO 2018, L 150, p. 109).

(⁴) Directiva 86/278/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură (JO 1986, L 181, p. 6, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 191).

(⁵) Regulamentul (UE) 2019/1009 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 de stabilire a normelor privind punerea la dispoziție pe piață a produselor fertilizante UE și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1069/2009 și (CE) nr. 1107/2009 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2003/2003 (Text cu relevanță pentru SEE) (JO 2019, L 170, p. 1).

Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2023 – Hatherly/EUAA**(Cauza T-40/23)**

(2023/C 127/56)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Xavier James Hatherly (Hamrun, Malta) (reprezentant: A. Grima, avocat)

Pârâtă: Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei consiliului de administrație nr. 121 din 3 noiembrie 2022;
- anularea scrisorii de retragere a ofertei de muncă din data de 8 aprilie 2022 în cadrul procedurii de selecție cu numărul de referință EASO/2021/TA/007 pentru postul de asistent administrativ (profilul D: asistent pentru achiziții publice);
- obligarea Consiliului de administrație al EUAA să confirme oferta de muncă în discuție și să îl integreze pe reclamant în funcție de la 22 martie 2022;
- obligarea EUAA să îl despăgubească pe reclamant pentru beneficiul nerealizat până în prezent.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe interpretarea eronată a „calificării” necesare pentru postul în discuție.

- Decizia consiliului de administrație precizează că „trebuie să se considere că mențiunea referitoare la obținerea «unei diplome» din anunțul relevant pentru ocuparea unui post vacant corespunde mențiunii privind obținerea unei «calificări care atestă absolvirea nivelului de studii», dat fiind că absolvirea de către candidați a nivelului de studii necesar este atestată de diplomele pe care le dețin”;
- Statutul funcționarilor, care prevalează asupra oricărei decizii a consiliului de administrație, nu definește „calificarea” ca fiind strict o diplomă, ci precizează doar, la articolul 28 litera (d) din acesta, că nimeni nu poate fi numit funcționar dacă „nu a reușit, sub rezerva dispozițiilor articolului 29 alineatul (2), la un concurs pe bază de dosare, pe bază de examene sau atât de dosare, cât și de examene, în condițiile prevăzute de anexa III”;
- se consideră că termenul „calificare” înseamnă în mod necesar o diplomă, deși, dacă ar fi existat intenția să i se atribue o asemenea semnificație, acest lucru ar fi fost precizat. În realitate, atât Statutul funcționarilor, cât și Glosarul European al Educației (citat de consiliul de administrație în decizia sa) par să susțină că există o diferență între cele două. În acest sens, o calificare ar putea fi obținută prin intermediul simplei notări la examen care certifică un anumit nivel de performanță academică.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe nerecunoașterea calificărilor reclamantului din suplimentul oficial la diplomă furnizat de Universitatea din Malta.

- Suplimentul la diplomă Europass, eliberat de Universitatea din Malta în 2016, evidențiază în mod clar că nivelul echivalent necesar a fost atins în 2013;
- acest document a fost dezvoltat de Comisia Europeană, de Consiliul Europei și de UNESCO/CEPES. Așa cum afirmă documentul însuși, scopul său este de furniza suficiente date independente pentru a ameliora „transparența” internațională a calificărilor și recunoașterea lor echitabilă academică și profesională. Prin urmare, nu există niciun motiv legitim pentru a nu recunoaște nivelul echivalent necesar care, după cum atestă suplimentul oficial la diplomă, a fost atins în 2013. Teza potrivit căreia calificările sunt în mod necesar atestate prin diplome, cu excluderea documentației oficiale dezvoltate printre altele de Comisia Europeană, este nejustificată, din moment ce în caz contrar suplimentul la diplomă Europass ar fi inutil.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că o asemenea nerecunoaștere a calificărilor reclamantului este discriminatorie și că retragerea ulterioară a ofertei de muncă este disproporționată.
- Candidații care își întrerup studiile de licență după doi ani sau mai mulți sunt eligibili pentru o diplomă echivalentă cu componenta educațională cerută în anunțul pentru ocuparea unui post vacant;
 - prin urmare, reclamantul consideră că aceeași perioadă de doi ani îndeplinește de asemenea scopul urmărit. În caz contrar, s-ar produce situația aparent discriminatorie în care candidații ar putea avea un nivel de studii superior celui cerut pentru post, dar ar fi considerați ineligibili pentru simplul fapt că diploma de absolvire a fost eliberată după anul în cursul căruia a fost atins nivelul necesar, chiar dacă dispun de o certificare oficială furnizată în acest scop de o universitate dintr-un stat membru al Uniunii care face parte dintr-o asemenea diplomă. Așadar, retragerea unei oferte de muncă pentru simplul motiv că diploma a fost eliberată mai târziu datorită faptului că acoperă un alt nivel de studii este discriminatorie și disproporționată ca urmare a unei interpretări simpliste și rigide care este nejustificată.

A acțiune introdusă la 6 februarie 2023 – UG/ERCEA

(Cauza T-45/23)

(2023/C 127/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: UG (reprezentant: N. Flandin, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă a Consiliului European pentru Cercetare

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și fondată;
- în consecință,
- anularea raportului de evaluare a reclamantului din 2021;
 - în subsidiar, anularea raportului de evaluare din 2021 în măsura în care conține comentariile contestate;
 - împreună cu și în măsura necesară, anularea deciziei ERCEA din 26 octombrie 2022 întrucât prin aceasta se respinge reclamația formulată de reclamant împotriva raportului său de evaluare din 2021;
 - obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că motivarea deciziei atacate ar fi afectată de o eroare vădită de apreciere, de o luare în considerare eronată a rapoartelor de evaluare anterioare, de o încălcare a articolului 43 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene și de o atingere adusă principiului caracterului anual al evaluării.
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată și comentariile contestate ar fi afectate de erori vădite de apreciere, de o încălcare a principiului solicitudinii, de o neluare în considerare a contextului profesional deosebit de perturbat ca urmare a pandemiei de COVID în anul 2021 și de caracterul disproporționat al comentariilor în raport cu realitatea situației.
-

Acțiune introdusă la 16 februarie 2023 – Angelidis/Parlamentul**(Cauza T-49/23)**

(2023/C 127/58)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* Angel Angelidis (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: M. Maes și J.-N. Louis, avocați)*Pârât:* Parlamentul European**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Parlamentului de sancționare disciplinară din 15 iulie 2022;
- retragerea acestei decizii din dosarul personal al reclamantului;
- rambursarea către reclamant a sumelor reținute cu acest titlu din pensia sa pentru limită de vârstă, însoțite de o dobândă moratorie de la data primei rețineri;
- obligarea Parlamentului la plata către reclamant a unei despăgubiri de 50 000 de euro pentru prejudiciul moral și financiar grav cauzat, inclusiv atingerea adusă liniștii vieții de familie a reclamantului, în condițiile în care acesta trebuie să își susțină în același timp soția care suferă de o boală gravă;
- obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 din anexa VII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene. Reclamantul susține că fiul său, care este major, nu a fost încredințat mamei lui de o autoritate competentă sau în temeiul unei dispoziții legislative. În consecință, reclamantul apreciază că Parlamentul era obligat să îi plătească în continuare alocația pentru creșterea copilului aflat în întreținere.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 1 literele (a) și (b) din Concluzia nr. 274/15 a șefilor de administrații. Reclamantul susține că, în temeiul dispozițiilor menționate mai sus, întreținerea efectivă al fiului său ar fi trebuit prezumată de Parlament, care nu ar fi trebuit să solicite dovada întreținerii efective.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pentru motivul că reclamantul nu a fost ascultat înainte de adoptarea sancțiunii împotriva sa și că secretarul general al Parlamentului ar fi fost în mod vădit lipsit de imparțialitate.

Acțiune introdusă la 13 februarie 2023 – Alan și alții/Comisia**(Cauza T-69/23)**

(2023/C 127/59)

*Limba de procedură: italiana***Părțile***Reclamante:* Alan Srl (Zinasco, Italia), Evergreen Italia Srl (Milano, Italia), Agrorisorse Srl (Bergamo, Italia), Azienda Agricola Allevi Srl (Sannazzaro dè Burgondi, Italia) (reprezentanți: P. Ferraris, E. Robaldo și F. Trolli, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare a Comisiei Europene din 2 decembrie 2022 C(2022) 8645 final de aprobare a Planului Strategic PAC 2023-2027 al Italiei, în măsura în care, în indicarea intervențiilor care vizează angajamentele în materie de mediu și de climă (SRA), această decizie stabilește, ca angajament de a cărui respectare este condiționată acordarea contribuțiilor, interdicția de utilizare în agricultură a nămolurilor biologice și a oricărui alt deșeu recuperat în operațiuni R10 prevăzute în partea IV din Decretul legislativ nr. 152/2006 și impune utilizarea exclusivă a fertilizanților recunoscuți în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1009 și/sau de fertilizanți organici ale căror matrice constitutive sunt incluse în acesta.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului (UE) 2021/2115 ⁽¹⁾ și pe încălcarea Comunicării Comisiei Europene „Ensuring availability and affordability of fertilizers – COM (2022) 590 final” din 9 noiembrie 2022

- Regulamentul (UE) 2021/2115, în reglementarea acordării contribuțiilor în agricultură, nu conține nicio dispoziție care să excludă utilizarea nămolurilor biologice și a produselor derivate din acestea, a căror utilizare este, dimpotrivă, încurajată, în cadrul PAC, chiar de către Comisia Europeană, care a exprimat o preferință clară pentru utilizarea nămolurilor în agricultură, ultima dată în Comunicarea „Ensuring availability and affordability of fertilizers – COM (2022) 590 final” din 9 noiembrie 2022.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea Directivei 2008/98/CE ⁽²⁾ și a Directivei (UE) 2018/851 ⁽³⁾, a principiilor economiei circulare, a Directivei 86/278/CEE ⁽⁴⁾ și a Regulamentului (UE) 2019/1009 ⁽⁵⁾ din 5 iunie 2019

- Interdicția generalizată a utilizării nămolurilor biologice și a fertilizanților derivați prin recuperarea lor în agricultură, prevăzută în Planul Strategic Național PAC 2023-2027 (PSP) aprobat de Comisie și, așadar, tratamentul defavorabil rezervat activității corespunzătoare în raport cu fertilizantii din Regulamentul (UE) 2019/1009, este în contradicție clară cu modelul actual de dezvoltare stabilit la nivel comunitar, care se bazează pe așa-zisa „economie circulară” și pe valorizarea deșeurilor pentru producția energetică, inclusiv în scopul conservării resurselor naturale și nu ia în considerare nici neaplicarea actuală și substanțială a Regulamentului (UE) 2019/1009 în Italia, nici împrejurarea că acesta, pe lângă faptul că nu a abrogat implicit Directiva 86/278/CEE, lasă neatinsă legislația italiană privind produsele fertilizante (Decretul legislativ 75/2010).

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea Directivei 86/278/CEE și pe denaturarea pieței și a concurenței în defavoarea operatorilor sectorului recuperării nămolurilor biologice

- Interdicția generalizată a utilizării nămolurilor biologice prin recuperarea lor în agricultură determină efecte de denaturare a concurenței inadmisibile și nejustificate, care, pe lângă faptul că sunt contrare Directivei 86/278/CEE, aduc atingere poziției pe piață a celorlalți operatori activi în sectorul recuperării nămolurilor biologice, dezavantajându-i în raport cu producătorii altor fertilizanți organici și chimici.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE, pe Regulamentul (UE) 2021/2115 și pe Directiva 86/278/CEE: lipsa unei cercetări, denaturarea faptelor, neîndeplinirea condițiilor, caracter contradictoriu, caracter ilogic vădit, inegalitate de tratament și nemotivare gravă

- PSP aprobat de Comisie, în măsura în care interzice utilizarea nămolurilor biologice și a celorlalte deșeuri recuperate în R10, precum și a fertilizanților neincluși în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2019/1009, este total nemotivat, împrejurare care relevă absența îndeplinirii condițiilor necesare pentru a se ajunge la o asemenea decizie, precum și caracterul său contrar principiilor legislației privind recuperarea nămolurilor biologice în agricultură, ceea ce determină o inegalitate de tratament inadmisibilă în raport cu ceilalți fertilizanți.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului (UE) 2021/2115 și pe încălcarea principiului proporționalității
- Îndeplinirea obiectivelor urmărite de intervențiile SRA contestate nu este în niciun caz afectată sau compromisă de utilizarea nămolurilor biologice în folosul agriculturii, utilizarea acestora este de fapt total nerelevantă pentru obiectivele de protecție a mediului și de îmbunătățire a practicilor agricole de atins, astfel încât sacrificiul impus reclamantelor, pe lângă faptul că este nejustificat, este exagerat și prea aspru în raport cu interesele publice care se pretinde că ar fi protejate.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe abuzul de putere pentru abatere de la obiectul esențial. Neîndeplinirea condițiilor pentru adoptarea interdicțiilor de utilizare a nămolurilor și a produselor derivate
- Având în vedere că opțiunea de a interzice, în legătură cu intervențiile SRA contestate, utilizarea nămolurilor, nu are o justificare adecvată tehnico-științifică și este, din punct de vedere tehnic, nemotivată în esență, aceasta încalcă obiectivul efectiv urmărit de la care se face abatere, care este acela de a exclude reutilizarea agricolă a nămolurilor biologice în agricultură, prejudiciind, din punctul de vedere al contribuțiilor, exploatarea agricolă care înțelege să facă această alegere pentru fertilizarea propriilor terenuri.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 70 din Regulamentul (UE) 2021/2115 din 2 decembrie 2021 și a principiului proporționalității
- PSP aprobat de Comisie a impus, prin intervențiile SRA contestate, o perioadă de angajament de 5 ani, în condițiile în care articolul 70 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2021/2115 prevede o durată maximă de 24 de luni.

-
- (¹) Regulamentul (UE) 2021/2115 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate de statele membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013 și (UE) nr. 1307/2013 (JO 2021, L 435, p.1).
- (²) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (Text cu relevanță pentru SEE) (JO 2008, L 312, p. 3).
- (³) Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile (Text cu relevanță pentru SEE) (JO 2018, L 150, p. 109).
- (⁴) Directiva 86/278/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură (JO 1986, L 181, p. 6, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 191).
- (⁵) Regulamentul (UE) 2019/1009 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 de stabilire a normelor privind punerea la dispoziție pe piață a produselor fertilizante UE și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1069/2009 și (CE) nr. 1107/2009 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2003/2003 (Text cu relevanță pentru SEE) (JO 2019, L 170, p. 1).

Acțiune introdusă la 14 februarie 2023 – Comisia pentru protecția datelor/Comitetul european pentru protecția datelor

(Cauza T-70/23)

(2023/C 127/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia pentru protecția datelor (reprezentanți: D. Young, A. Bateman și R. Minch, Solicitors, B. Kennelly, SC, D. Fennelly și E. Synnott, Barristers)

Pârât: Comitetul european pentru protecția datelor

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea celui de al doilea rând de la punctul 198 din decizie;

- anularea celui de al doilea rând de la punctul 487 din decizie;
- obligarea Comitetului european pentru protecția datelor la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia pentru protecția datelor în legătură cu prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii în anularea celui de al doilea rând de la punctele 198 și 487 din Decizia obligatorie 3/2022 privind litigiul înaintat de Irish SA cu privire la Meta Platforms Ireland Limited și la serviciul Facebook al acesteia (articolul 65 din RGPD), reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comitetul european pentru protecția datelor ar fi depășit competențele pe care i le conferă articolul 65 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ (RGPD) prin faptul că a pretins că dă instrucțiuni Comisiei pentru protecția datelor, la punctele 198 și 487 din decizie: (i) să efectueze o nouă investigație și (ii) să adopte un nou proiect de decizie în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din RGPD.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comitetul european pentru protecția datelor ar fi încălcat articolul 4 alineatul (24) și articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD prin faptul că a interpretat în mod eronat aceste dispoziții în sensul că conferă Comitetului european pentru protecția datelor competența de a da instrucțiuni Comisiei pentru protecția datelor: (i) să efectueze o nouă investigație și (ii) să adopte un nou proiect de decizie în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din RGPD.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

Acțiune introdusă la 15 februarie 2023 – RT France/Consiliul

(Cauza T-75/23)

(2023/C 127/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: RT France (Boulogne-Billancourt, Franța) (reprezentant: E. Piwnica, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2022/2477 a Consiliului din 16 decembrie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei în măsura în care privește asociația „TV-Novosti” și societățile pe care aceasta le deține;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/2476 al Consiliului din 16 decembrie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei în măsura în care privește asociația „TV-Novosti” și societățile pe care aceasta le deține;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată;
- cu toate consecințele juridice.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a obligației de motivare.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a dreptului de proprietate care decurge din articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a libertății de a desfășura o activitate comercială care decurge din articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe săvârșirea de către Consiliu a unei erori în ceea ce privește aprecierea situației de fapt în actele atacate.

**Ațiune introdusă la 17 februarie 2023 – Beauty Biosciences/EUIPO – Société de Recherche
Cosmétique (BEAUTYBIO)**

(Cauza T-80/23)

(2023/C 127/62)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Beauty Biosciences LLC (Dallas, Texas, Statele Unite) (reprezentant: D. Mărginean, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Société de Recherche Cosmétique SARL (Luxemburg, Luxemburg)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: Marca Uniunii Europene verbală „BEAUTYBIO” – marca Uniunii Europene nr. 16 919 342

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 decembrie 2022 în cauza R 1038/2022-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în sensul respingerii în totalitate a cererii de declarare a nulității și menținerea mărcii înregistrate contestate pentru toate produsele înregistrate din clasa 3;
- modificarea deciziei atacate în sensul respingerii în totalitate a cererii de declarare a nulității și menținerea mărcii contestate înregistrate pentru toate produsele înregistrate din clasa 3;
- obligarea Société de Recherche Cosmétique SARL la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Beauty Biosciences LLC în cadrul prezentei acțiuni, al procedurii în fața Comisiei de recurs și al procedurii în fața Diviziei de anulare.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (c) din același regulament;
 - încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din același regulament.
-

Acțiune introdusă la 17 februarie 2023 – Beauty Biosciences/EUIPO – Société de Recherche Cosmétique (BEAUTYBIO SCIENCE)

(Cauza T-81/23)

(2023/C 127/63)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Beauty Biosciences LLC (Dallas, Texas, Statele Unite) (reprezentant: D. Mărginean, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Société de Recherche Cosmétique SARL (Luxembourg, Luxembourg)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă BEAUTYBIO SCIENCE – cererea de înregistrare nr. 16 919 301

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 decembrie 2022 în cauza R 1039/2022-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în sensul respingerii în totalitate a cererii de declarare a nulității și menținerea mărcii contestate înregistrate pentru toate bunurile înregistrate în clasa 3;
- modificarea deciziei atacate în sensul respingerii în totalitate a cererii de declarare a nulității și menținerea mărcii contestate înregistrată pentru toate bunurile înregistrate în clasa 3;
- obligarea Société de Recherche Cosmétique SARL la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Beauty Biosciences LLC în cadrul prezentei acțiuni, al procedurii în fața camerei de recurs și al procedurii în fața diviziei de anulare.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului, coroborată cu articolul 7 alineatul (1) litera (c) din regulamentul menționat;
- încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului, coroborată cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat.

Acțiune introdusă la 17 februarie 2023 – Comisia pentru protecția datelor/Comitetul european pentru protecția datelor**(Cauza T-84/23)**

(2023/C 127/64)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Comisia pentru protecția datelor (reprezenți: D. Young, A. Bateman și R. Minch, Solicitors, B. Kennelly, SC, D. Fennelly și E. Synnott, Barristers)

Pârât: Comitetul european pentru protecția datelor

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea celui de al doilea rând de la punctele 203 și 454 din Decizia obligatorie 4/2022 a Comitetului european pentru protecția datelor (denumit în continuare „CEPD”) privind litigiul înaintat de Irish SA în temeiul articolului 65 din RGPD cu privire la Meta Platforms Ireland Limited și la serviciul Instagram al acesteia;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că CEPD ar fi depășit competențele pe care i le conferă articolul 65 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului (RGPD) ⁽¹⁾ prin faptul că a pretins că dă instrucțiuni Comisiei pentru protecția datelor (denumită în continuare „CPD”): (i) să efectueze o nouă investigație și (ii) să adopte un nou proiect de decizie în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din RGPD.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că CEPD ar fi încălcat articolul 4 alineatul (24) și articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD prin faptul că a interpretat în mod eronat aceste dispoziții în sensul că conferă CEPD competența de a da instrucțiuni CPD: (i) să efectueze o nouă investigație și (ii) să adopte un nou proiect de decizie în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din RGPD.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

Acțiune introdusă la 20 februarie 2023 – DGC Switzerland/EUIPO (cyberscan)**(Cauza T-85/23)**

(2023/C 127/65)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: DGC Switzerland AG (Zürich, Elveția) (reprezentant: N. Medler, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale cyberscan – cererea de înregistrare nr. 18 607 123

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 19 decembrie 2022 în cauza R 1587/2022-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- trimiterea cauzei spre reexaminare la examinator.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 20 februarie 2023 – Kande Mupompa/Consiliul

(Cauza T-88/23)

(2023/C 127/66)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Republica Democratică Congo) (reprezentanți: T. Bontinck, P. De Wolf și A. Guillerme, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2022/2412 a Consiliului din 8 decembrie 2022 ⁽¹⁾ în măsura în care aceasta menține numele reclamantului la poziția nr. 5 din anexa la decizia respectivă;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/2401 al Consiliului din 8 decembrie 2022 ⁽²⁾ în măsura în care aceasta menține numele reclamantului la poziția nr. 5 din anexa I la regulamentul respectiv;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare. În această privință, reclamantul adresează mai multe critici referitoare la încălcarea drepturilor sale în cursul procedurilor care au condus la adoptarea și la reînnoirea de către Consiliu a măsurilor restrictive împotriva sa și, în special, încălcarea dreptului său de a fi ascultat în condiții acceptabile.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere pe care ar fi săvârșit-o Consiliul în ceea ce privește implicarea reclamantului în acte care constituie încălcări grave ale drepturilor omului în Republica Democratică Congo. Reclamantul critică contextul reexaminării care a precedat reînnoirea atacată a măsurilor restrictive și contestă orice implicare actuală în faptele pe care se întemeiază decizia de includere a sa pe lista persoanelor vizate de Decizia 2010/788/PESC.

(¹) Decizia (PESC) 2022/2412 a Consiliului din 8 decembrie 2022 de modificare a Deciziei 2010/788/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Republica Democratică Congo (JO 2022, L 317, p. 122).

(²) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/2401 al Consiliului din 8 decembrie 2022 privind punerea în aplicare a articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Republica Democratică Congo (JO 2022, L 317, p. 32).

Acțiune introdusă la 20 februarie 2023 – Boshab/Consiliul

(Cauza T-89/23)

(2023/C 127/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Évariste Boshab (Kinshasa, Republica Democratică Congo) (reprezentanți: T. Bontinck, P. De Wolf și A. Guillerme, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2022/2412 a Consiliului din 8 decembrie 2022 (¹), în măsura în care aceasta menține numele reclamantului la poziția nr. 5 din anexa la decizia respectivă;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/2401 al Consiliului din 8 decembrie 2022 (²) în măsura în care acesta menține numele reclamantului la poziția nr. 5 din anexa I la acest regulament.
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-88/23, Kande Mupompa/Consiliul.

(¹) Decizia (PESC) 2022/2412 a Consiliului din 8 decembrie 2022 de modificare a Deciziei 2010/788/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Republica Democratică Congo (JO 2022, L 317, p. 122).

(²) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/2401 al Consiliului din 8 decembrie 2022 privind punerea în aplicare a articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Republica Democratică Congo (JO 2022, L 317, p. 32).

Acțiune introdusă la 21 februarie 2023 – Curtea de Conturi/Allianz Insurance Luxembourg**(Cauza T-93/23)**

(2023/C 127/68)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Curtea de Conturi Europeană (reprezentanți: C. Lange-Tramoni, K. Kantza și B. Schäfer, agenți)*Pârât:* Allianz Insurance Luxembourg (Luxemburg, Luxemburg)**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că daunele referitoare la ferestrele fisurate sau deteriorate precum și la desprinderea tencuielii de pe peretele de subsol al clădirii K3 a Curții de Conturi intră în domeniul de aplicare al contractului de asigurare de răspundere civilă pe 10 și pe doi ani;
- obligarea pârâtului la rambursarea cheltuielilor aferente daunelor, cuantificate în prezent la 90 145 de euro pentru ferestre și la 89 809,55 euro pentru peretele de subsol, în total 179 954,55 euro, precum și a dobânzilor legale calculate de la data comunicării prezentei cereri pârâtului;
- constatarea faptului că pârâtul și-a încălcat obligațiile contractuale care rezultă din contractul de asigurare de răspundere civilă pe 10 și pe doi ani;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe dreptul său la acoperirea daunelor constatate după finalizarea clădirii K3, de către pârât în calitate de asigurător, în temeiul contractului de asigurare de răspundere civilă pe 10 și pe doi ani (denumit în continuare „contractul RCD”). În această privință, ea susține, în ceea ce privește cele două daune, că, în temeiul prevederilor contractului menționat, pârâtul trebuie să suporte toate cheltuielile efectuate în acest context, precum și cheltuielile necesare pentru reparațiile aferente.

În raport cu daunele ce afectează ferestrele, reclamanta susține că acestea sunt acoperite de garanția contractului RCD ca vicii ascunse ce afectează lucrările de structură și că pretinsa distincție stabilită de pârât între, pe de o parte, viciile de concepție și/sau de producție survenite în cursul procesului de fabricare a ferestrelor și, pe de altă parte, viciile de construcție, nu este pertinentă.

În ceea ce privește dauna care afectează peretele de subsol, reclamanta susține că clauza de excludere invocată de pârât referitor la prejudiciile rezultate din neexecutarea sau din executarea parțială a unor angajamente contractuale nu este aplicabilă unei lucrări finalizate și că faptul că dauna poate fi reparată nu este de natură să repună în discuție această concluzie.

Acțiune introdusă la 23 februarie 2023 – Medela/EUIPO (THE SCIENCE OF CARE)**(Cauza T-97/23)**

(2023/C 127/69)

*Limba de procedură: germana***Părți***Reclamantă:* Medela Holding AG (Baar, Elveția) (reprezentanți: M. Hartmann, S. Fröhlich și H. Lerchl, avocați)*Pârâtă:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale „THE SCIENCE OF CARE” – cerere de înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 635 852

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 2 decembrie 2022 în cauza R 1163/2022-4

Concluzii

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate privind respingerea în parte a cererii de extindere a protecției înregistrării internaționale a mărcii „THE SCIENCE OF CARE” nr. 1 635 852, în măsura în care prin această decizie s-a respins calea de atac formulată împotriva refuzului protecției mărcii menționate pentru serviciile „închirierea de pompe de sân și de pompe de vid; servicii de consiliere și de informare cu privire la produsele medicale; servicii de consultanță în domeniul aparatelor și instrumentelor medicale” din clasa 44;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 94 alineatul (1) prima teză din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 23 februarie 2023 – Atomico Investment /EUIPO – Gomes Tominaga (atomic fund)

(Cauza T-98/23)

(2023/C 127/70)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Atomico Investment Holdings Limited (Road Town, Insulele Virgine Britanice) (reprezentant: S. Malynicz, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Augusto Gomes Tominaga (Amsterdam, Țările de Jos)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene atomic fund – Cererea de înregistrare nr. 17 796 781

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: Procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 9 decembrie 2022 în cauza R 324/2022-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți, dacă participă la această procedură, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 24 februarie 2023 – Darila/EUIPO – Original Buff (Buffet)**(Cauza T-101/23)**

(2023/C 127/71)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamant: Michal Darila (Bratislava, Slovacia) (reprezentant: M. Holič, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Original Buff, SA (Igalada, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Buffet – cererea de înregistrare nr. 18 285 108

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: Procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 16 decembrie 2022 în cauza R 528/2022-2

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- modificarea deciziei atacate;
- confirmarea deciziei diviziei de opoziție privind opoziția nr. B 3 136 022;
- respingerea opoziției;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 24 februarie 2023 – Data Protection Commission/CEPD**(Cauza T-111/23)**

(2023/C 127/72)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Data Protection Commission (reprezitanți: B. Kennelly, SC, D. Fennelly și E. Synnott, Barristers-at-Law, D. Young, A. Bateman și R. Minch, solicitors)

Pârât: Comitetul European pentru Protecția Datelor

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea punctelor 222 și 326 (8) din Decizia obligatorie 5/2022 a Comitetului European pentru Protecția Datelor (denumit în continuare „CEPD”) referitoare la litigiul introdus de Irish SA în temeiul articolului 65 din RGPD în legătură cu WhatsApp Ireland Limited;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că CEPD a depășit competențele care îi sunt conferite prin articolul 65 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului (RGPD) ⁽¹⁾, încercând să impună Data Protection Commission: (i) să efectueze o nouă investigație și (ii) să emită un nou proiect de decizie în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din RGPD.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către CEPD a articolului 4 alineatul (24) din RGPD și a articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD prin interpretarea eronată a acestor dispoziții în sensul că conferă CEPD competența de a da instrucțiuni Data Protection Commission: (i) să efectueze o nouă investigație și (ii) să emită un nou proiect de decizie în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din RGPD.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

Acțiune introdusă la 2 martie 2023 – Papier-Mettler/EUIPO (Forma unei genți)

(Cauza T-113/23)

(2023/C 127/73)

Limba de procedură: germana

Părți

Reclamantă: Papier-Mettler KG (Morbach, Germania) (reprezentați: D. Graetsch și M. Bergermann, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marcă a Uniunii Europene tridimensională (Forma unei genți) – Cererea de înregistrare nr. 18 580 604

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 19 decembrie 2022 în cauza R 764/2022-2

Concluzii

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurii în fața camerei de recurs.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 2 martie 2023 – Papier-Mettler/EUIPO (Forma unei genți)**(Cauza T-114/23)**

(2023/C 127/74)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Papier-Mettler KG (Morbach, Germania) (reprezențanți: D. Graetsch și M. Bergermann, avocați)*Pârâtă:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene tridimensională (Forma unei genți) – cererea de înregistrare nr. 18 580 606*Decizia atacată:* decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 19 octombrie 2017 în cauza R 765/2022-2**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurii în fața camerei de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ordonanța Tribunalului din 17 februarie 2023 – Mylan Ireland/EMA**(Cauza T-653/20) ⁽¹⁾**

(2023/C 127/75)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 433, 14.12.2020.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO